

Ovo je Islām

dr. Medždī es-Suftī

هذا هو الاسلام

هذا هو الاسلام

OVO JE ISLĀM

dr. Medždī es-Suftī

Plav, Sandžak
dhul-qa'de **1434.** *hidžretske*
septembar 2013. godine

Izdavač:
"K e l i m e t u l – H a qq"
Plav, Sandžak
www.kelimetul-haqq.com
www.kelimetul-haqq.org
kelimetul_haqq@hotmail.com

Autor:
dr. Medždī es-Suftī

Prevod, prelom i lektura teksta:
Ebū Ahmed

Unos teksta:
Ebū Hafsa

Dizajn korice:
ʹĀsim Ebū Merjem

Štampa:
"K e l i m e t u l – H a qq"

Rekao je Allāhov Poslanik Muhammed, sallallāhu 'alejhi we sellem:

*''Najvrijedniji džihād je reći **riječ istine** pred nepravednim vladarem.''* [1]

*''Prvak šehīdā je Hamza, a potom čovjek koji dođe nepravednom vladaru, kaže mu **istinu** u lice, pa ga vladar ubije.''* [2]

*''Neka nikoga od vas ne spriječi strah od ljudi da kaže istinu kada je vidi ili bude njen svjedok, jer mu **riječ istine** neće približiti čas smrti, niti mu umanjiti nafaku.''* [3]

---

[1] *hadīth* bilježe Ebū Dāwūd, et-Tirmidhī i Ibn Mādže u svojim *''Suneni-ma''* od Ebū Se'īda el-Hudrija i Ebū Umāme el-Bahilija.

[2] *hadīth* bilježi Hākim od Džābir ibn 'Abdullāha.

[3] *hadīth* bilježi *imām* Ahmed u svome *''Musnedu''* od Ebū Se'īda el-Hud-rija.

بسم الله الرحمن الرحيم

Zaista sva hvala pripada Allāhu. Njega hvalimo, od Njega pomoć, uputu i oprost tražimo. Utječemo se Allāhu od zla naših dušā i od zla naših loših djela. Koga god Allāh uputi – niko ga ne može u zabludu odvesti, a koga god Allāh u zabludi ostavi – niko ga ne može uputiti.

Svjedočim da nema nikoga vrijednog *'ibādeta* izuzev Allāha, Jedinog, koji nema partnera i svjedočim da je Muhammed Njegov rob i Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*.

Uzvišeni Allāh je rekao:

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُواْ رَبَّكُمُ ٱلَّذِى خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَٰحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالاً كَثِيرًا وَنِسَآءً ۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ٱلَّذِى تَسَآءَلُونَ بِهِۦ
وَٱلْأَرْحَامَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

"O ljudi, bojte se Gospodara svoga Koji vas od jednog čovjeka stvara, a od njega je i ženu njegovu stvorio, i od njih dvoje mnoge muškarce i žene rasijao. I Allāha se bojte, s imenom čijim jedni druge molite, i rodbinske veze ne kidajte, jer Allāh, zaista stalno nad vama bdi." [4]

[4] *sūra* en-Nisā', 1. *ājet*.

A potom:

Kada čovjek pogleda oko sebe, vidjeće sve ove mnogobrojne *džemā'ate* koji se pripisuju islāmu i svi oni tvrde da rade u ime uzdizanja zastave islāma i širenja njega. U ovom stanju niko nije u stanju da razdvoji istinu od laži i svjetlo od tmine, izuzev onoga ko nosi Allāhovo svjetlo u svom srcu, otvorio se prema njemu i zadovoljan je njime, pa hoda na pravom putu.

بَلِ ٱتَّبَعَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ أَهۡوَآءَهُم بِغَيۡرِ عِلۡمٖۖ فَمَن يَهۡدِي مَنۡ أَضَلَّ
ٱللَّهُۖ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ٢٩ فَأَقِمۡ وَجۡهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفٗاۚ فِطۡرَتَ ٱللَّهِ
ٱلَّتِي فَطَرَ ٱلنَّاسَ عَلَيۡهَاۚ لَا تَبۡدِيلَ لِخَلۡقِ ٱللَّهِۚ ذَٰلِكَ ٱلدِّينُ ٱلۡقَيِّمُ
وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ٣٠ مُنِيبِينَ إِلَيۡهِ وَٱتَّقُوهُ وَأَقِيمُواْ
ٱلصَّلَوٰةَ وَلَا تَكُونُواْ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ٣١ مِنَ ٱلَّذِينَ فَرَّقُواْ
دِينَهُمۡ وَكَانُواْ شِيَعٗاۖ كُلُّ حِزۡبِۭ بِمَا لَدَيۡهِمۡ فَرِحُونَ

"Ali, nevjernici lahkomisleno slijede strasti svoje – a ko će na pravi put uputiti onoga koga je Allāh u zabludi ostavio? – Njima neće moći niko u pomoć priteći. Ti upravi lice svoje vjeri, kao pravi vjernik, djelu Allāhovu, prema kojoj je On ljude strvorio – ne treba da se mijenja Allāhova vjera, ali

većina ljudi to ne zna – obraćajući Mu se predano! Bojte se Njega, i obavljajte namāz i ne budite od onih koji Mu druge ravnim čine, od onih koji su vjeru svoju razbili i u stranke se podijelili; svaka stranka zadovoljna onim što ispovijeda." [5]

A u svom neslaganju sa ovim *džemā'atima*, mi ne iskazujemo sumnju u njihovu iskrenost prema onome u što vjeruju niti u njihovu dobru namjeru, već mi tvrdimo sumnju u njihov islām i u ispravnost njihove *'aqīde* (vjerovanja). Mi ih pozivamo ka zajedničkoj riječi, da bi oni pogledali ono sa čim je došao Vjerovjesnik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, i da bi mogli to slijediti i ne slijediti mišljenja svojih *šejkhova* i svojih predaka.

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلضَّلَٰلَةُ ۗ إِنَّهُمُ ٱتَّخَذُوا۟ ٱلشَّيَٰطِينَ أَوْلِيَآءَ

مِن دُونِ ٱللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ

"On jednima na pravi put ukazuje, a druge, s pravom, u zabludi ostavlja, jer oni, mjesto Allāha, *šejtāne* za zaštitnike uzimaju i misle da su upućeni." [6]

[5] *sūra* er-Rūm, 29.-32. *ājet*.

[6] *sūra* el-E'rāf, 30. *ājet*.

قُلۡ هَلۡ نُنَبِّئُكُم بِٱلۡأَخۡسَرِينَ أَعۡمَٰلًا ١٠٣ ٱلَّذِينَ ضَلَّ سَعۡيُهُمۡ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ
ٱلدُّنۡيَا وَهُمۡ يَحۡسَبُونَ أَنَّهُمۡ يُحۡسِنُونَ صُنۡعًا

"Reci: "Hoćete li da vam kažem čija će djela ponajviše propasti? Onih čiji je trud u životu na ovom svijetu uzaludan, a koji misle da je dobro ono što rade?" [7]

لِيَحۡمِلُوٓاْ أَوۡزَارَهُمۡ كَامِلَةٗ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ وَمِنۡ أَوۡزَارِ ٱلَّذِينَ يُضِلُّونَهُم
بِغَيۡرِ عِلۡمٍۗ أَلَا سَآءَ مَا يَزِرُونَ

"Da bi na Sudnjem danu nosili čitavo breme svoje i dio bremena onih koje su, bez znanja, u zabludu odveli. A grozno je to što će oni nositi!" [8]

Zaista, sve ono što je zapisano u ličnim kartama i u izvodima rođenih u rubrici za vjeru nikako ne iskazuje čovjekovu vjeru. Nasuprot, o njemu iskazuje ono u što on vjeruje i on sam iskazuje o sebi svojim jezikom, ako je *bālig* (punoljetan) i *'āqil* (razuman), ili ono u što njegovi roditelji vjeruju ako je on dijete koje nije dostiglo doba zrelosti, jer je dijete na vjeri svojih roditelja.

---

[7] *sūra* el-Kehf, 103. i 104. *ājet*.

[8] *sūra* en-Nahl, 25. *ājet*.

Mišljenja je mnogo i putevi su različiti, a sljedeće pitanje ostaje: Šta je *haqīqa* (realnost, stvarnost) poziva Poslanika i kako čovjek zaista postaje musliman?

Uzvišeni je rekao:

وَمَآ أُمِرُوٓاْ إِلَّا لِيَعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ حُنَفَآءَ وَيُقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ

وَيُؤۡتُواْ ٱلزَّكَوٰةَۚ وَذَٰلِكَ دِينُ ٱلۡقَيِّمَةِ

"A naređeno im je da samo Allāha 'ibādet čine, da Mu iskreno, kao pravovjerni, vjeru ispovjedaju, i da *namāz* obavljaju, i da *zekāt* daju; a to je ispravna vjera." [9]

I On je rekao:

ءَأَرۡبَابٞ مُّتَفَرِّقُونَ خَيۡرٌ أَمِ ٱللَّهُ ٱلۡوَٰحِدُ ٱلۡقَهَّارُ ٣٩ مَا تَعۡبُدُونَ مِن

دُونِهِۦٓ إِلَّآ أَسۡمَآءٗ سَمَّيۡتُمُوهَآ أَنتُمۡ وَءَابَآؤُكُم مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ بِهَا مِن

سُلۡطَٰنٍۚ إِنِ ٱلۡحُكۡمُ إِلَّا لِلَّهِۚ أَمَرَ أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّآ إِيَّاهُۚ ذَٰلِكَ ٱلدِّينُ ٱلۡقَيِّمُ

وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ

[9] *sūra* el-Bejjine, 5. *ājet*.

"Da li su bolji raznorazni bogovi ili Allāh, Jedini i Svemoćni? Oni koje, mimo Njega obožavate, samo su imena koja ste im nadjenuli vi i preci vaši, Allāh o njima nikakav dokaz nije objavio. Sud ne pripada nikome osim Allāhu, a On je naredio da *'ibādet* činite samo Njemu. To je jedino prava vjera, ali većina ljudi ne zna." [10]

A naredba, i prije i poslije, pripada Allāhu...

وَٱللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِۦ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْكَٰفِرُونَ

"A Allāh će upotpuniti Svoje svjetlo, pa makar krivo bilo nevjernicima." [11]

Da bi ti spoznao stvarnost islāma i stvarnost *da'we* Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, ja ću pokušati da ti, na jednostavan način i lahkim jezikom, razjasnim šta je islām, a molim Allāha da uputi nas i tebe na Svoj pravi put.

[10] *sūra* Jūsuf, 39. i 40. *ājet*.

[11] *sūra* es-Saff, 8. *ājet*.

1. UZDIZANJE MODERNOG *DŽĀHILIJJETA*

Ljudi čuju mnogo o riječi *džāhilijje* (stanje neznanja), a možda oni i ne znaju njeno značenje. A stvarnost je takva da je riječ *džāhilijje* suprotna riječi "islām" i vladavini islāma. To je izraz za period prije slanja Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, za vrijeme u kom su ljudi živjeli u grijehu robovanja drugome mimo Allāha, u zabludi neznanja i njegovoj tmini.

U dva *"Sahīha"* je zabilježeno da je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao: ***"Onaj koji udara po svojim obrazima, cijepa svoju odjeću i zove pozivom džahilijjeta nije od nas."***

A en-Nesā'ī bilježi od Hāritha el-Eš'arija da je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao: ***"Ko god zove pozivom džāhilijjeta on je zaista od pepela džehennemskog."*** *Čovjek je rekao: "O Allāhov Poslaniče, čak i ako on klanja i posti?" On je rekao:* ***"Da, čak i ako klanja i posti. Zato zovite pozivom kojim vas je On nazvao: muslimani, vjernici, robovi Allāhovi."***

Riječ *džāhilijje* je sinonim riječi *kufr*, zato što je to izraz dominacije neznanja i njegovog mnoštva, kojim osoba izlazi iz stvarnosti za koju ga je Allāh stvorio i zadovoljan je njome za njega.

A zaista je Allāh stvorio Svoje robove *hunefā'* (čiste od *širka*) i kao muslimane. Ali, poslije su im došli *šejtāni* i zabludjeli ih od njihove vjere, pa su oni iz svoga *džehla* (neznanja) promijenili Allāhovo stvaranje, *oharāmili* (zabranili) su i *ohalālili* (dozvolili) i propisali zakone od sebe sāmih. Otišli su iz islāma u *džāhilijet* svojim neistinitim pretpostavkama i svojim lažnim vjerovanjima.

A tako počinje svaki *džāhilijet*.

وَيَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمۡ وَلَا يَنفَعُهُمۡ وَيَقُولُونَ

هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا عِندَ ٱللَّهِ

"Oni pored Allāha obožavaju one koji im ne mogu nauditi niti im mogu kakvu korist pribaviti, i govore: "Ovo su naši zagovornici kod Allāha"." [12]

يَظُنُّونَ بِٱللَّهِ غَيۡرَ ٱلۡحَقِّ ظَنَّ ٱلۡجَٰهِلِيَّةِ

"Misleći o Allāhu ono što nije istina, *džāhilijetskim* mišljenjem." [13]

[12] *sūra* Jūnus, 18. *ājet*.

[13] *sūra* Ālu 'Imrān, 154. *ājet*.

وَمَا يَتَّبِعُ ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ شُرَكَآءَۚ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَإِنۡ هُمۡ إِلَّا يَخۡرُصُونَ

"A oni koji pored Allāha druga "božanstva" dovom prizivaju, povode se samo za pretpostavkama i samo uobražavaju." [14]

A od Ibn 'Abbasa, *radijallāhu 'anh*, se prenosi da je rekao: *"Kipovi koji su bili kod Nūhovog naroda završili su kod Arapā... A to su imena dobrih ljudi iz naroda Nūhovog, 'alejhis-selām. Kada su oni umrli, šejtān je nadahnuo ljude da podignu kipove na mjestu gdje su običavali sjediti i da im daju njihova imena. Tako su oni to učinili, ali nije im činjen 'ibādet (nisu obožavani) dok ti ljudi nisu umrli i znanje nestalo. Onda su oni obožavani (činjen im je 'ibādet)."* Zabilježio ga je *imām* el-Bukhārī u svom *"Sahīhu"*.

A tako počinje svaki *džāhilijet*. On je izmišljen i propisan bez znanja dok nije zabludio sa pravoga puta. Preci (starci), vođe, šejhovi i učenjaci,... svi oni vode ljude u ovo uništenje.

وَقَالُواْ رَبَّنَآ إِنَّآ أَطَعۡنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَآءَنَا فَأَضَلُّونَا ٱلسَّبِيلَا۠

"I govoriće: "Gospodaru naš, mi smo prvake naše i starješine naše slušali, pa su nas oni s pravog puta odveli." [15]

[14] *sūra* Jūnus, 66. *ājet*.

U dva *"Sahīha"* je zabilježeno da je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem,* rekao: ***"Zaista Allāh neće oduzeti znanje tako što će ga iščupati (oduzeti) od ljudi, već će ga oduzeti uzimanjem učenjaka. Pa kada oni budu umrli, ljudi će za vođe uzeti neznalice, koji će tada davati fetwe bez znanja, i tako zalutati i druge voditi u zabludu."***

Ovako su etape *džāhilijeta* kompletirane, jedna nakon druge, zato što ih, nakon lažnih pretpostavki i vjerovanja, lažne pretpostavke vode do propisivanja i suđenja (vladanja) *bātilom*, pod mnogobrojnim tvrdnjama i iluzijama.

قُلْ أَرَءَيْتُم مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ لَكُم مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُم مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَٰلًا
قُلْ ءَآللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ ۖ أَمْ عَلَى ٱللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ ٱلَّذِينَ
يَفْتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى
ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

"Reci: "Šta je sa opskrbom koju vam Allāh spušta, pa nešto od nje zabranjenujete, a drugo dopuštate?" Reci: "Da li vam je to Allāh dozvolio ili o Allāhu laži iznosite?" I šta misle oni koji o Allāhu iznose laži, šta će na Sudnjem danu biti? Allāh

[15] *sūra* el-Ahzāb, 67. *ājet*.

je doista neizmjerno dobar prema ljudima, ali većina njih ne zahvaljuje." [16]

I Uzvišeni je rekao:

أَفَحُكۡمَ ٱلۡجَٰهِلِيَّةِ يَبۡغُونَۚ وَمَنۡ أَحۡسَنُ مِنَ ٱللَّهِ حُكۡمٗا لِّقَوۡمٖ يُوقِنُونَ

"Zar oni zakon *džāhilijjeta* traže? A ko je od Allāha bolji sudija narodu koji čvrsto vjeruje?" [17]

A ako želite da saznate o neznanju Arapā, onda učite u *sūri* el-En'ām:

قَدۡ خَسِرَ ٱلَّذِينَ قَتَلُوٓاْ أَوۡلَٰدَهُمۡ سَفَهَۢا بِغَيۡرِ عِلۡمٖ وَحَرَّمُواْ مَا رَزَقَهُمُ ٱللَّهُ

ٱفۡتِرَآءً عَلَى ٱللَّهِۚ قَدۡ ضَلُّواْ وَمَا كَانُواْ مُهۡتَدِينَ

"Sigurno će stradati oni koji iz lakoumnosti i bez znanja djecu svoju ubijaju i koji zabranjuju ono čime ih je Allāh opskrbio, govoreći neistine o Allāhu. Oni su zalutali i ne znaju šta rade." [18]

A potom su ih lažne pretpostavke i neznanje odveli do toga da ih ophrvaju njihove strasti i pohlepa, pa su njihovi ciljevi i razlozi *bātil* i svi njihovi slogani su *bātil*.

---

[16] *sūra* Jūnus, 59 .i 60. *ājet*.

[17] *sūra* el-Mā'ide, 50. *ājet*.

[18] *sūra* el-En'ām, 140. *ājet*.

Uzvišeni je rekao:

إِذْ جَعَلَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فِى قُلُوبِهِمُ ٱلْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ ٱلْجَٰهِلِيَّةِ

"Kad su nevjernici punili svoja srca žarom, žarom *džāhilijjetskim*." [19]

Tako se oni bore u ime promjenljive pozicije, obmanjujućeg lažnog motoa (slogana) ili *dunjāluka* koji je osuđen na nestanak. A lažne pretpostavke ih vode do toga da su njihova odjeća, njihove navike i sve njihovo slijepo slijeđenje – sve od *džāhilijeta*. A pogledaj i njihove žene; one rade ono što je Allāh zabranio:

وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ ٱلْجَٰهِلِيَّةِ ٱلْأُولَىٰ

"I ljepotu svoju, kao u davno pagansko doba, ne pokazujte." [20]

I nakon ovoga, oni su obmanuti neznanjem i zabluda ih zasljepljuje, a smatraju da su upućeni i misle da su muslimani. Uzvišeni je rekao:

[19] *sūra* el-Feth, 26. *ājet*.

[20] *sūra* el-Ahzab, 33. *ājet*.

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلضَّلَٰلَةُ ۗ إِنَّهُمُ ٱتَّخَذُوا۟ ٱلشَّيَٰطِينَ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ

"On jednima na pravi put ukazuje, a druge, s pravom, u zabludi ostavlja, jer oni, mjesto Allāha, *šejtāne* za zaštitnike uzimaju i misle da su upućeni." [21]

I rekao je:

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُم بِٱلْأَخْسَرِينَ أَعْمَٰلًا ﴿١٠٣﴾ ٱلَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا

"Reci: "Hoćete li da vam kažem čija će djela ponajviše propasti? Onih čiji je trud u životu na ovom svijetu uzaludan, a koji misle da je dobro ono što rade?" [22]

Ali, kako se *džāhilijet* pojavio i iznova se razvio, nakon što je Allāh upotpunio Svoje svjetlo i učinio ga jasnim slanjem pečata poslanikā Muhammeda, *sallallāhu 'alejhi we sellem*?

Zaista je bilo obavezno da se *džāhilijet* vrati i iznova razvije, kao što nas je Vjerovjesnik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*,

[21] *sūra* el-E'rāf, 30. *ājet*.

[22] *sūra* el-Kehf, 103. i 104. *ājet*.

o tome obavijestio kada je rekao: ***"Noć i dan neće prestati sve dok se el-Lāt i el-'Uzzā ne budu obožavali ponovo."*** [23]

A prisustvom *džāhilijeta* i njegovim jačanjem, neće biti perioda vremena bez grupe ljudi na istini koja razdvaja i koja je vidljiva, pa iako je *garīb* (čudna, usamljena). I oni će zaista biti *garībi* u vremenu kada se idoli i kipovi obožavaju pod mnogim novim imenima.

Zaista su ljudi danas uzeli mnoge *āliheh* (božanstva) i dali im svojstva *rubūbijjeta* (gospodarstva) i *ulūhijjeta* (božanstva) pored Allāha.

Zaista, ljudi su svojstva *rubūbijjeta* dali *tāgūtskim* vođama koji mijenjaju Allāhov zakon, a ne dolikuje da sud i propisivanje budu za nekoga drugog mimo Allāha.

لَهُ ٱلْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

"On pripada sud i Njemu ćete se vratiti!" [24]

أَمْ لَهُمْ شُرَكَـٰٓؤُاْ شَرَعُواْ لَهُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنۢ بِهِ ٱللَّهُ

"Zar oni da imaju bogove koji im propisuju da vjeruju ono što Allāh nije naredio?" [25]

[23] *hadīth* je zabilježio *imām* Muslim.

[24] *sūra* el-Qasas, 88. *ājet*.

[25] *sūra* eš-Šūrā, 21. *ājet*.

أَلَا لَهُ ٱلْخَلْقُ وَٱلْأَمْرُ

"Njemu pripada stvaranje i naređivanje!" [26]

Također, ljudi su svojstva *rubūbijjeta* dali učenjacima i *šejkhovima*, onima koji zovu u pokornost *tāgūtima* i koji *ohalaljuju* i *oharamljuju* slijedeći prohtjeve *tāgūta*.

I ljudi su to dali (svojstvo *rubūbijjeta*) članovima kongresa u parlamentima (kao što je narodni parlament i šūrā), onima koji propisuju ono što Allāh nije dozvolio.

I oni su to dali (svojstvo *rubūbijjeta*) sudijama u sudovima, onima koji sude drugim, mimo onoga što je Allāh objavio, pa makar neke njihove presude i bile u skladu sa nečim od onoga što je Allāh objavio.

I oni su to dali (svojstvo *rubūbijjeta*) mrtvim ljudima u turbetima i grobovima, onima koje oni prizivaju mimo Allāha, za koje kolju i kojima se zavjetuju, kakvi su el-Husejn, el-Bedewī i drugi mimo njih od mrtvih.

I oni su to dali (svojstvo *rubūbijjeta*) međunarodnim organizacijama kakve su Ujedinjene Nacije i njene razne organizacije, koje vladaju i sude po drugome mimo onoga što je Allāh objavio.

---

[26] *sūra* el-E'rāf, 54. *ājet*.

I oni su to dali (svojstvo *rubūbijjeta*) svojim ovosvjetskim ustavima i sistemima i svojim principima kufra kakve su demokratija, socijalizam, sekularizam, liberalizam i drugo mimo ovoga.

Štaviše, neki od njih je čak ponosan što je vojnik od *tāgūtovih* vojnika u armiji ili policiji koja čuva prijestolja *tāgūtā*, štiti ih i čuva ih bezbjednim.

Zaista je *ilāh* onaj koga srca obožavaju putem pokornosti, ljubavi, skrušenosti i predanosti.

Oni koji se pokoravaju Allāhu u svom *namāzu*, *postu* i *hadždžu*, a onda prizivaju (dove) nekoga drugoga, čine zavjet ili kolju za nekoga drugoga mimo Njega, oni su *kāfiri* i *mušrici*.

Oni koji propisuju, sude i traže presudu od drugoga mimo Njegovog zakona su *kāfiri* i *mušrici*.

Oni koji se ujedinjuju sa Allāhovim neprijateljima, vole ih, pomažu im i rade u njihovim vojskama su *kāfiri* i *mušrici*.

I oni koji se ujedinjuju sa Židovima i krstašima i utemeljuju vojne baze za njih u svojim državama su *kāfiri* i *mušrici*.

وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمۡ فَإِنَّهُۥ مِنۡهُمۡ

"A onaj među vama koji ih za zaštitnike prihvati – on je od njih." [27]

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ ٱللَّهِ ۖ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَشَدُّ حُبًّا لِّلَّهِ

"Ima ljudi koji su mjesto Allāha uzeli endāde (ortake)**, vole ih kao što se Allāh voli, ali pravi vjernici još više vole Allāha."** [28]

Zaista danas čitavo čovječanstvo praktikuje *džāhilijet* u svim svojim poslovima, čak i tzv. "islamske" političke zajednice (kakve su *"selefijje"* i druge mimo ove), oni koji misle da je islām samo kazne i zakoni i da će se onoga dana kada oni budu primjenjeni, svi ljudi promijeniti iz stanja *džāhilijetu* u stanje islāma.

Zaista većina ovih *džemā'ata* ne priznaje *džāhilijet* u društvu u kome žive, te misle da su ljudi muslimani i da su oni sāmi ispravno upućeni. Porijeklo ovog njihovog vjerovanja je neznanje u pogledu poslanikove vjere i *'aqīde* muslimana. I zbog ovoga, ne budi iznenađen ako ih vidiš kako prihvataju demokratiju kao početnu tačku u cilju da dospiju do zakonodavnog kongresa *kufra* koji dozvoljava pravo

[27] *sūra* el-Mā'ide, 51. *ājet*.

[28] *sūra* el-Beqare, 165. *ājet*.

zakonodavstva pored Allāha svojim članovima, i ne stide se da opravdavaju ono što rade sve dok žele da primjene islāmske zakone, a *"cilj opravdava sredstvo"*.

Kao da je islām samo – kazne i zakoni. Oni su zaboravili da je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, pozivao ljude *tewhīdu* njihovog Gospodara trinaest godina, u vremenu kada nije bilo nijednog jedinog zakona objavljenog njemu.

Ono što je čak i gore od ovoga je to da ćeš naći njihove *dā'ije* (pozivače) kako svoje sljedbenike pozivaju u ono što su nazvali "bitkom kutijā" – glasačkih kutija – u ime opstanka na osnovu ustava *kufra*, a o tome ustavu oni kažu da je *"islāmski šerī'at glavni izvor zakonodavstva"*.

Ali, Uzvišenom Allāhu niko nije potreban kao partner i On nije zadovoljan da se iko Njemu učini partnerom u Njegovom zakonodavstvu. A ovi su ljudi zadovoljni postavljanjem partnera Allāhu u zakonodavstvu, sve dok će Allāhovo zakonodavstvo u budućnosti biti glavni izvor. Ovo sredstvo uključuje nešto drugo uz Allāhovo zakonodavstvo, što znači da postoji drugi izvor zakonodavstva za koji je moguće da bude uz Allāhov zakon. Allāh nije zadovoljan ničim drugim osim da Njegov zakon bude jedini izvor zakonodavstva na Zemlji, baš kao što On odbacuje sve osim toga da Njegova vjera bude jedina vjera na Zemlji, pa zato nema zbližavanja vjera.

هُوَ ٱلَّذِىٓ أَرۡسَلَ رَسُولَهُۥ بِٱلۡهُدَىٰ وَدِينِ ٱلۡحَقِّ لِيُظۡهِرَهُۥ عَلَى ٱلدِّينِ كُلِّهِۦ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡمُشۡرِكُونَ

"On je Onaj Koji je poslao Svoga Poslanika sa uputom i sa vjerom Istine, da bi je izdigao iznad svih ostalih vjera, makar to mušrici (mnogobošci) **mrzili."** [29]

Vremena su se preokrenula u stanje slično stanju na dan kada je Allāh poslao Muhammeda, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, i vjera je ponovo postala *garīb* kao što je počela *garīb* (čudna, strana, otuđena).

U *"Sahīhu"* je od Ebū Hurejre zabilježeno da je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao: ***"Islām je počeo kao garīb i vratiće se garīb kao što je i počeo; pa blago garībima** (čudacima, strancima)**."***

Džāhilijet se pojavio i njegova tmina je zaista počela da vlada vrhom islāmskog *ummeta* nakon što su nestale prve dobre generacije, a to je bio dan kada su filozofi *kufra* ušli u razume i misli muslimana. Ovo je obavljeno odobrenjem onih na vlasti koji su sebe posvetili *dunjāluku* i njegovim strastima i borili se za poziciju i moć, pa je *fitna* postala velika i opasnost postala ogromna.

---

[29] *sūra* et-Tewbe, 33 *ājet*.

A "glava" problema u ovome je bilo ono što je *'abbāsijski khalīfa* Me'mun (umro 218. *hidžretske* godine) učinio, onaj koji je postavio nestorijanskog nevjernika od *ehlul-kitābija* kao odgovornog za *bejtul-hikme* (kuću mudrosti). Davao mu je vrijednost u težini zlata za težinu svake knjige koju je preveo, pa je tako ovaj nevjernik preveo knjige Platona i Aristotela, uključujući ono što je bilo u njima od iskrivljenog vjerovanja i filozofijā *kufra*. Zato ne čudi da se *džāhilijet* iznova pojavio, da je *ummet* stavljen na iskušenje u pogledu njegove *'aqīde* i da su lažni putevi *kufra* ojačali pod *'abbāsijskim khalīfama* Me'munom, Mu'tasimom i el-Wāthiqom, koji su nametali put *mu'tezilā* učenjacima i običnim ljudima i time učenjake ummeta stavljali na iskušenje, hapsili ih i torturisali. Onda su se neki predavali lažnom govoru vladara pod izgovorom *ikrāha* (prisile), dok su drugi ostajali čvrsti, kakav je bio *imām* Ahmed ibn Hanbel, koji je mnogo mučen i mnogo torturisan da bi prihvatio njihove riječi, ali je on odbio da se sa njima složi u njihovom *bātilu*, *Allāh mu se smilovao*.

Za vrijeme velike *fitne* i opasne katastrofe vođe nisu vjerovali svojoj muslimanskoj braći od Arapā, iz straha od gubljenja svojih privremenih pozicija vođstva, pa su tražili pomoć robovā od drugih mimo njih (Arapā), od Perzijanaca i Turaka i njih su određivali na visoke pozicije vođstva u vojsci i državi dok nisu bili bezbedni od svoje braće da će ih svrgnuti, kao što je Mu'tasim uradio sa Turcima koji su imali jak uticaj u

poslovima njegove zemlje. Ovo se nastavilo čak i nakon njega, do te mjere da vidimo kako su robovi od Turaka postavljali *khalīfe* i svrgavali ih onako kako su njihove koristi to zahtijevale.

Tako je islāmska država bila podijeljena na tri države: jedna u Bagdādu, jedna u Kordobi, a posljednja u Kairu koja je bila država *fātimijskih* robova koji su vladali Egiptom dvije stotine godina, a u pogledu kojih su se učenjaci složili da su oni bili *kāfiri*, uprkos njihovom *namāzu*, postu i *hadždžu*.

A podjelom države su se raširila lažna, nevjernička vjerovanja i mnogi djelovi su pali u šake krstašā za vrijeme njihovog prvog napada (od 478. do 543. nakon *hidžre*), kada su oni uspjeli okupirati velike oblasti Palestīne, Šāma i gornje Mesopotamije.

Islāmska država je počela da sve više i više slabi, a u isto vrijeme je *džāhilijjet* postao jači i ispoljeniji, sve do uništenja *islāmskog khilāfeta*, upotpunjenog na rukama Tatarā 656. *hidžretske* godine. Onda je *džāhilijjet* bio taj koji je vladao, a Tatari su vladali el-Jāsiqom, zbirkom propisa i zakona uzetih iz Qur'āna, Indžīla i Tewrata i drugog mimo ovoga. Ibn Kethīr je o Jāsiqu rekao: *"To je izraz za knjigu koja je skup propisa koju je sakupio Džingīs-kān od različitih propisa iz judaizma, kršćanstva i vjere islāma i drugog. U njemu su i mnogi propisi koje je on uzeo iz svojih sopstvenih mišljenja i prohtjeva, a onda je to postalo slijeđeni zakon među njegovom djecom (potomcima), čemu su dali prednost nad sudom Allāhovom*

Knjigom i sunnetom Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem."

Ovo nipošto ne znači da se islāmska država nije uzdigla ponovo nakon ovoga. Ali ako je i bilo nekih perioda vremena u kojima su vladali ljudi koji su bili na ispravnoj vjeri islāma sa kojom je došao Allāhov Vjerovjesnik Muhammed, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, ipak su u većini tih perioda to bili ljudi koji su bili na vjeri *džāhilijjeta* Jāsiqa, koji su vladali misleći da su muslimani. A ljudi su na vjeri svojih kraljeva, izuzev onih kojima se moj Gospodar smilovao i sačuvao ih.

I tako se *džāhilijjet* iznova rasprostranio, a islām postao nešto čudno, baš kao što je i počeo kao nešto čudno. Ali kroz ove epohe je uvijek postojala grupa ljudi koja je na istini, koja se pridržavala za svoju vjeru, otvoreno na istini i koja se borila na putu istine, pa i ako je mala, usred ove ogromne rulje sljedbenika *kufra* i *džāhilijjeta*.

Plemeniti Vjerovjesnik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, je rekao istinu kada je rekao: ***"Neće prestati da postoji grupa iz moga ummeta koja će biti manifestna na istini. Neće im nauditi oni koji im se suprotstave niti oni koji ih napuste, dok ne dođe Allāhova naredba, a oni su na tome."***

2. KAKO POSTAJEŠ MUSLIMAN?

STVARNOST DA'WE (poziva) POSLANIKA MUHAMMEDA, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, U ISLĀM

Prije nego što počnemo govoriti o *'aqīdi* muslimana i njenoj stvarnosti, obaveza nam je da prođemo kroz jednostavni uvod kroz koji ćemo biti u stanju da shvatimo *'aqīdu* muslimana i oslikamo stvarnost onoga u što je povjerljivi Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, pozivao.

Tako se možemo malo vratiti u prošlost i povratiti situaciju Mekke i Arapskog poluostrva oko nje u pogledu islāma u vrijeme Allāhovih poslanikā Ibrāhīma i Ismā'īla, *Allāh se smilovao obojici*. U ovo vrijeme nalazimo da su u Mekki i njenoj okolini ljudi praktikovali islām u *'aqīdi*, zakonodavstvu i *menhedžu* (metodologiji). Stanovnici Mekke su postali muslimani na vjeri *hanifijje* – vjeri Ibrāhima – nakon što su odgovorili pozivu Allāhovih poslanikā njima. Oni su nastavili u ovom stanju sve dok ih nije 'Amr ibn Luhajj, *neka je na njega Allāhovo prokletstvo*, uveo u *širk*, *kufr* i obožavanje kipovā. Tako se njima desio *širk* Allāhu u obredima i *'ibādetima*, propisivanju, sudovima i dozvoljavanju i zabranjivanju putem slijeđenja njihovih vođa i predaka. Ovo je bilo uz ono što su oni praktikovali od islāma i nečega od *tewhīda* Allāhu, Gospodaru svjetova.

Tako se njihova situacija preokrenula, a njihova se *fitra* promijenila i postali su *mušrici* i *kāfiri* nakon što su bili muslimani, čisti od *širka*. Ovo je bilo uprkos onome za šta su se pridržavali od ispravnog vjerovanja i obreda Ibrāhīmove vjere, koju su naslijedili od svojih očeva. Vjerovali su da su oni sa ovime na vjeri Ibrāhīmovoj, da su ispravno upućeni i da su dobročinitelji.

Od onoga na čemu su bili od vjere Ibrāhīmove bilo je to da su znali da je Allāh Stvoritelj i Upravitelj ovim svemirom, Onaj koji daje i oduzima život, Opskrbitelj i Gospodar nebesa i Zemlje. Zar ne vidiš da je ovo ono za šta današnji *kāfiri* vjeruju da je to značenje *"Lā ilāhe illAllāh"*? Zaista, stanovnici Mekke su ovo znali! Uzvišeni kaže:

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ

"A ako ih zapitaš ko ih je stvorio, sigurno će reći: "Allāh!" " [30]

I Uzvišeni je rekao:

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ

"A da ih upitaš: "Ko je stvorio nebesa i Zemlju?" – sigurno bi rekli: "Allāh!" " [31]

[30] *sūra* ez-Zukhruf, 87 *ājet*.

I rekao je:

قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ
وَمَن يُخْرِجُ ٱلْحَىَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ ٱلْمَيِّتَ مِنَ ٱلْحَىِّ وَمَن يُدَبِّرُ
ٱلْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ ٱللَّهُ

"Upitaj: "Ko vas hrani s neba i iz Zemlje, čije su djelo sluh i vid, ko stvara živo iz neživog, a pretvara živo u neživo, i ko upravlja svim"? – "Allāh!", reći će oni." [32]

I rekao je Uzvišeni:

قُل لِّمَنِ ٱلْأَرْضُ وَمَن فِيهَآ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ
قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَن رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ ٱلسَّبْعِ وَرَبُّ ٱلْعَرْشِ
ٱلْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنۢ بِيَدِهِۦ
مَلَكُوتُ كُلِّ شَىْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾
سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ فَأَنَّىٰ تُسْحَرُونَ

[31] *sūra* Luqmān, 25. *ājet*.

[32] *sūra* Jūnus, 31. *ājet*.

"Upitaj: "Čija je zemlja i sve ono što je na njoj, znate li?" "Allāhova!", odgovoriće, a ti reci; "Pa zašto onda ne dođete sebi?" Upitaj: "Ko je Gospodar sedam nebesa i ko je Gospodar Arša veličanstvenog?" "Allāh!", odgovoriće, a ti reci: "Pa zašto se onda ne bojite?" Upitaj: "U Čijoj je Ruci vlast nad svim, i ko uzima u zaštitu, i od koga niko ne može zaštićen biti, znate li?" "Od Allāha!", odgovoriće, a ti reci: "Pa zašto onda dopuštate da budete zavedeni?" " [33]

Zaista su ljudi doba *džāhilijjeta* obavljali *hadždž* i *'umru* i poslove opskrbljivanja *hadždžija* hranom i zabavljali ih. I njihova *telbija* je bila: *"Odazivam Ti se, Ti nemaš partnera, osim partnera koji je Tvoj; U tvojoj vlasti je i on i ono što on posjeduje. Tvoj oprost, Tvoj oprost".*

Povrh svega ovoga, oni su imali najčasniji *mesdžid* i kuću na Zemlji, Allāhovu Svetu Kuću oko koje su oni klanjali:

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِندَ ٱلْبَيْتِ إِلَّا مُكَآءً وَتَصْدِيَةً ۚ فَذُوقُوا۟ ٱلْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ

"Njihov *namāz* pored Hrama svodi se samo na zviždanje ili pljeskanje rukama; zato kaznu iskusite jer ne vjerujete." [34]

[33] *sūra* el-Mu'minūn, 84.-89. *ājeta*.

[34] *sūra* el-Enfāl, 35 *ājet*.

Qus ibn Sā'ideh je klanjao i Ebū Dherr je klanjao tri godine prije nego što je postao musliman. A Qurejšijje su u *džāhilijjetu* postili dan Ašūre i imali su *zekāt* kojim su ugošćavali goste, hranili siromašne i pomagali onima koji su predstavljali istinu.

Hātim et-Tā'ī Ebul-Kerīm je bio među njima i ibn Džid'ān je činio mnogo dobrih djela, ovih i onih, i *gusul* (čišćenje) od *džunupluka* (nečistoće) je ostao *sunnet* koji se praktikovao među njima, kao i obrezivanje i zabrana ženidbe majkom, kćerkom i sestrom.

Oni su, također, sprečavali nepravednike (od nepravde), a propis *qasāmah* [35] je nastavio biti poznat čak i uvjeri Muhammeda, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, od njihovih propisa.

I imali su *"hilful-fudūl"*, [36] sporazum o kome je Vjerovjesnik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao: ***"Kada bih bio pozvan u to u islāmu – odazvao bih se."*** *Ovo* je bilo zato što su oni vraćali prava potlačenom i zato što su uklanjali svaku nepravdu od *madhlūma* (onoga kome je učinjena nepravda) koja mu se desila u el-Harāmu. [37]

[35] zakletva (data od strane plemena ili grupe ljudi jednog čovjeka koji je optužen da je ubio čovjeka čiji ubica nije poznat) da je taj čovjek nedužan.

[36] sporazum koji je skopljen od strane različitih ljudi iz Mekke da se obezbjedi da se nikome u Mekki ne čini nepravda.

[37] sveti okrug (okruženje) Mekke.

Ali, uprkos svemu ovome, oni nisu poznavali Allāha istinskom spoznajom i nisu Ga znali ispravnim znanjem, niti su se predali isključivo Allāhu Jedinom u svim svojim poslovima, iako su mislili, kao što i svaki narod *džāhilijeta* misli, da su bili muslimani i da su time tražili da se približe Allāhu.

Uzvišeni je rekao:

وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ

"A onima koji pored Njega uzimaju zaštitnike (govoreći)**: "Mi im ne činimo *'ibādet*** (ni zbog čega drugog)**, osim da bi nas što više Allāhu približili", Allāh će njima, zaista, presuditi o onome u čemu su se oni razilazili. Allāh nikako neće ukazati na pravi put onome ko je lažljivac i nevjernik."** [38]

[38] *sūra* ez-Zumer, 3 *ājet*.

I rekao je:

وَيَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمۡ وَلَا يَنفَعُهُمۡ وَيَقُولُونَ هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا عِندَ ٱللَّهِۚ قُلۡ أَتُنَبِّـُٔونَ ٱللَّهَ بِمَا لَا يَعۡلَمُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ

"Oni pored Allāha obožavaju one koji im ne mogu nauditi niti im mogu kakvu korist pribaviti, i govore: "Ovo su naši zagovornici kod Allāha." Reci: "Kako da Allāhu kazujete da na nebesima i na Zemlji postoji nešto, a On zna da ne postoji?!" Neka je slavljen On i vrlo visoko iznad onih koje čine Njemu ravnim!" [39]

I rekao je:

وَمَا يُؤۡمِنُ أَكۡثَرُهُم بِٱللَّهِ إِلَّا وَهُم مُّشۡرِكُونَ

"Većina ovih ne vjeruje u Allāha (drukčije)**, osim kao mušrici** (čineći druge Njemu ravnim)**."** [40]

Et-Tirmidhī je od 'Imrāna ibnul-Husajna, od njegovog oca, zabilježio da je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, sreo čovjeka u vrijeme *džāhilijeta* i rekao mu: ***"Šta***

[39] *sūra* Jūnus, 18. *ājet*.

[40] *sūra* Jūsuf, 106. *ājet*.

obožavaš?" Čovjek je rekao: *"Obožavam Allāha, Slavljenog i Uzvišenog."* Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, je rekao: ***"A koga još?"*** Čovjek je rekao: *"I ovoga i onoga od božanstava"*, pa mu je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao: ***"A koga ćeš od njih, ako imaš potrebu, moliti*** *(prizivati)**, a da ti on to dā?"*** Čovjek je rekao: *"Allāha, Slavljenog i Uzvišenog"*, pa mu je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao: ***"A koga ćeš od njih, ako te nedaća zadesi, prizivati da je on otkloni od tebe?"*** Čovjek je rekao: *"Allāha, Slavljenog i Uzvišenog."* Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, mu je rekao: ***"Da li se bojiš da ćeš ga opteretiti?"***, pa je čovjek rekao: *"Ne, ali želim da Mu pokažem zahvalnost obožavanjem ovih drugih uz Njega."* Tada je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao svojim *ashābima*: ***"Vi znate, a oni ne znaju."***

Ovo je ono što *džāhilijjet* radi svojim sljedbenicima. Zaista su oni znali Allāhove propise i primjenjivali neke od njih, ali nisu primjenjivali Njegov zakon jedino, već su umjesto toga oni sami propisivali (donosili zakone). Uzvišeni je rekao:

قُلْ أَرَءَيْتُم مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ لَكُم مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُم مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَٰلًا

قُلْ ءَآللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ ۖ أَمْ عَلَى ٱللَّهِ تَفْتَرُونَ

"Reci: "Šta kažete o opskrbi koju vam Allāh spušta, pa nešto od nje zabranjujete, a drugo dopuštate?" Reci: "Da li vam je to Allāh dozvolio ili o Allāhu laži iznosite?" [41]

Ibn 'Abbās je rekao: *"Ako želite da znate džehl (neznanje) Arapā, čitajte ono što je nakon sto tridestog ājeta sūre el-En'ām*:

قَدْ خَسِرَ ٱلَّذِينَ قَتَلُوٓاْ أَوْلَـٰدَهُمْ سَفَهًۢا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُواْ مَا رَزَقَهُمُ ٱللَّهُ

ٱفْتِرَآءً عَلَى ٱللَّهِ ۚ قَدْ ضَلُّواْ وَمَا كَانُواْ مُهْتَدِينَ

"Sigrno će stradati oni koji iz lakoumnosti i bez znanja djecu svoju ubijaju i koji zabranjuju ono čime ih je Allāh opskrbio, govoreći neistine o Allāhu. Oni su zalutali i ne znaju šta rade." [42]

Ovo je bila njihova situacija. Oni su znali Allāha u nekim od Njegovih svojstava i obožavali Ga, ali Ga nisu poznavali ispravnom spoznajom, pa su Mu stoga pridruživali druge kao partnere.

Primjenjivali su neke od Njegovih propisa, ali ih nisu primjenjivali sve, i zbog tih stvari su bili *džāhili-kāfiri* (neznalice-nevjernici), iako su mislili da su ispravno upućeni.

---

[41] *sūra* Jūnus, 59 *ājet*.

[42] *sūra* el-En'ām, 140 *ājet*.

Uzvišeni je rekao:

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلضَّلَـٰلَةُ ۗ إِنَّهُمُ ٱتَّخَذُوا۟ ٱلشَّيَـٰطِينَ أَوْلِيَآءَ

مِن دُونِ ٱللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ

"On jednima na pravi put ukazuje, a druge, s pravom, u zabludi ostavlja, jer oni, mjesto Allāha, *šejtāne* za zaštitnike uzimaju i misle da su upućeni." [43]

Ali, dominacija *džāhilijeta* nije spriječila da među njima bude neko ko je na istini; *muwehhid* (monoteist) Allāhu, Gospodaru svjetova.

Od njih je Zejd ibn 'Amr ibn Nufejl, koji će na Danu proživljenja biti proživljen kao *ummet* sām za sebe; koji je umro prije poslanstva Muhammeda, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, koji je imao običaj kritikovati ono na čemu su ljudi i čistiti (odricati) sebe od njih, govoreći: *"Tako mi Allāha, nikoga od vas nije na vjeri Ibrāhīmovoj."*

Potom je Allāh poslao Muhammeda, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, da bi ih obavijestio o njihovom *kufru* i da nisu ni na čemu sve dok ne budu obožavali Allāha Jedinog i odbacili sve što se obožava pored Njega od takozvanih, a lažnih *āliheh* (božanstava), i sve dok se ne odvoje (odreknu) od onih koji su obožavali ova božanstva i *protekfīre* ih.

[43] *sūra* el-E'rāf, 30. *ājet*.

Prisustvo najčasnije Allāhove Kuće i *mesdžida* na Zemlji im nije koristilo, niti im je koristila činjenica da su oni potomci Ismā'īla, Allāhovog poslanika, i to da su bili potomci muslimana. Također im nisu koristili obredi i *'ibādeti* koje su obavljali i ispravna vjerovanja u koja su vjerovali, kao što im njihovo neznanje nije bilo opravdanje, jer je istina jasna.

إِنَّهُۥ مَن يُشۡرِكۡ بِٱللَّهِ فَقَدۡ حَرَّمَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِ ٱلۡجَنَّةَ وَمَأۡوَىٰهُ ٱلنَّارُۖ وَمَا

لِلظَّٰلِمِينَ مِنۡ أَنصَارٍ

"Ko drugog Allāhu učini ravnim, Allāh će mu ulazak u *džennet* zabraniti i boravište njegovo će *džehennem* biti; a nevjernicima neće niko pomoći." [44]

I zaista je čovjek došao Allāhovom Poslaniku, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, i pitao ga: *"Gdje je moj otac?"*, pa mu je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao: ***"U vatri."*** Pa kada je čovjek krenuo da ode, Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, ga je pozvao i rekao mu: ***"Zaista, i moj otac i tvoj otac su u vatri."***

I rekao je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*: ***"Tražio sam dozvolu od mog Gospodara da tražim oprosta za svoju majku ali mi On to nije dozvolio. I tražio sam Mu da mi dozvoli da posjetim njen kabur pa mi je to dozvolio."***

---

[44] *sūra* el-Mā'ide, 72 *ājet*.

Pa čak i njegovi roditelji neće biti od stanovnikā *dženneta*, jer su, kao i ostatak njihovog naroda, bili na *širku* Allāhu.

Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, je upitan o drugima, mimo njih, od *ehlul-džāhilijjeta*, koji su bili poznati po dobru i po činjenju dobrih djela, a činili su *širk*, pa je on rekao: ***"Oni su u vatri."***

A ovakvi su ljudi danas. Oni vjeruju da su potomci muslimanā i misle da zaslužuju ime islāma i da su muslimani zbog nekih od ispravnih vjerovanja koja imaju i zbog nekih od obredā i djelā *'ibādeta* koje obavljaju, sve vrijeme zaboravljajući u šta su upali i šta čine od djelā *širka* i u kakva sve *bātil* (neispravna) vjerovanja vjeruju.

Zar oni ne znaju kako se Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, obratio stanovnicima Mekke? Zaista su oni bili na istome na čemu su ljudi danas ili na nečemu što je i bolje:

قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿١﴾ لَآ أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ

"Reci: "O vi nevjernici, ja neću obožavati one koje vi obožavate." [45]

A čovjek ne bi trebao vjerovati da su idoli samo kamenje i statue. Sve što se obožava pored Allāha – predanošću,

[45] *sūra* el-Kāfirūn, 1. i 2. *ājet*.

pokornošću i davanjem njemu svojstava *rubūbijjeta* i *ulūhijjeta* koja ne pristoje nikome mimo Allāha, bilo to u obredima i djelima *'ibādeta*, propisivanju zakona i presudama (sudu) ili u *wilājetu* i ljubavi – je idol i kip.

Jer idol može biti praktikovan put (*menhedž*), zakon mimo Allāhovog zakona, ustav mimo Allāhovog ustava, vjerovanje koje se suprotstavlja Allāhovom zakonu ili vlast koja sudi po drugom mimo onog što je Allāh objavio.

Uzvišeni je rekao:

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ ٱلْحَآجِّ وَعِمَارَةَ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْآخِرِ وَجَٰهَدَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ لَا يَسْتَوُۥنَ عِندَ ٱللَّهِ

"Zar smatrate da je onaj koji napaja hadždžije vodom i koji vodi brigu o Časnom Hramu ravan onome koji vjeruje u Allāha i u onaj svijet i koji se bori na Allāhovom putu? Nisu oni jednaki kod Allāha." [46]

I On je, Uzvišeni, rekao:

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُم بِٱلْأَخْسَرِينَ أَعْمَٰلًا ﴿١٠٣﴾ ٱلَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا

[46] *sūra* et-Tewbe, 19. *ājet*.

"Reci: "Hoćete li da vam kažem čija će djela ponajviše propasti? Onih čiji je trud u životu na ovom svijetu uzaludan, a koji misle da je dobro ono što rade?" [47]

Zato neka čovjek pita: *"A šta je stvarnost (realnost) da'we (poziva) poslanika Muhammeda, sallallāhu 'alejhi we sellem? Da li je on tražio od ljudi da svojim jezicima kažu riječ, a da potom ostanu privrženi svojim iskvarenim i lažnim božanstvima, običajima i slijepom slijeđenju? Ili, šta je on tražio od njih da učine i u šta ih je on pozivao i naređivao im da urade?"*

Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, je rekao: ***"Nisam vam došao ni sa čim, osim sa dobrim: da obožavate Allāha jedinog i da ne činite širka Njemu ni u čemu i da napustite el-Lāta i el-'Uzzā'a."***

Čovjek ne bi trebao vjerovati da, samo zato što el-Lāt i el-'Uzzā danas ne postoje, to čini ljude čistim od privrženosti nekim od takozvanih, a lažnih božanstava današnjice, jer su sve to "božanstva", kao što el-Lāt i el-'Uzzā. Nema razlike.

Ovo je ono što je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, od njih tražio da učine. Pa šta ovo znači i šta su oni shvatili iz njegovog zahtjeva?

---

[47] *sūra* el-Kehf, 103. i 104. *ājet*.

Uzvišeni je rekao, obavještavajući nas o njima:

أَجَعَلَ ٱلْءَالِهَةَ إِلَـٰهًا وَٰحِدًا ۖ إِنَّ هَـٰذَا لَشَىْءٌ عُجَابٌ... ﴿٥﴾ مَا سَمِعْنَا بِهَـٰذَا فِى ٱلْمِلَّةِ ٱلْءَاخِرَةِ إِنْ هَـٰذَآ إِلَّا ٱخْتِلَـٰقٌ

"Zar je (sve) **bogove sveo na jednog Boga? To je, zaista, nešto veoma čudno! Za ovo nismo čuli u vjeri predaka naših, ovo nije ništa drugo već namještena laž."** [48]

Oni su ovo rekli znajući da su obožavali svoja božanstva samo da bi se približili Allāhu i (znajući) da je Uzvišeni Allāh Jedini Koji otklanja nesreću ili štetu od njih.

Uzvišeni je rekao:

وَمَا بِكُم مِّن نِّعْمَةٍ فَمِنَ ٱللَّهِ ۖ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ ٱلضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْـَٔرُونَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ إِذَا كَشَفَ ٱلضُّرَّ عَنكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنكُم بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ

"Svaka blagodat koju uživate je od Allāha. A čim vas kakva nevolja kakva zadesi, od Njega glasno pomoć tražite. A kad vam On tu nevolju otkloni, neki od vas Gospodaru svome *širk* čine." [49]

---

[48] *sūra* Sād, 5. i 7. *ājet*.

[49] *sūra* en-Nahl, 53. i 54. *ājet*.

Oni zaista poriču ono s čime je došao Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, i oni to smatraju laži i izmišljotinom koja se suprotstavlja Ibrāhīmovoj vjeri na kojoj su oni vjerovali da su.

Primjer toga je njihovo izmišljajanje laži na Ibrāhīma i Ismā'īla kada su ih naslikali unutar Ka'be kako bacaju *el-ezlām* (tzv. "božanske" strelice).

Zbog ovoga su oni rekli da nikada nisu čuli za ovo u prošloj vjeri, i rekli su, kako je prenio 'Abdullāh ibn 'Amr ibn el-'Ās: *"Oni su rekli: "Mi nikada nismo vidjeli ništa slično ovome što mi trpimo od ovog čovjeka. On je ponizio naše intelekte i psovao naše očeve (proglasio naše očeve nevjernicima), omalovažio je našu vjeru, podijelio je našu zajednicu i uvrijedio naše bogove."*

I rekli su: *"Zaista si došao svome narodu sa velikom stvari. Time si podijelio njihovu zajednicu, ponizio njihove snove, omalovažio njihova božanstva i vjeru i protekfīrio si njihove pretke koji su umrli."*

A 'Amr ibn el-'Ās priča o onome što je čuo od Allāhovog Poslanika, *sallāllahu 'alejhi we sellem*, prije nego što je postao musliman. Rekao je: *"Čuo sam Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, da, dok sam ja bio u džāhilijjetu, kaže:* ***"Zaista porodica toga i toga nisu moji zaštitnici. Zaista je moj zaštitnik Allāh i iskreni vjernici"****."*

Ovo je nešto što su oni shvatili od njegove, *sallallāhu 'alejhi we sellem, da'we* (poziva), pa je li moguće da iko tvrdi da je sve što je on tražio od njih da učine bila samo riječ koju bi oni trebali izgovoriti svojim jezicima i koja nema svoju *haqīqu* (stvarnost)?!

Zaista je *da'wa* Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, postala jasna kroz ispravne *hadīthe* koje su od njega prenijeli njegovi pravedni *ashābi*, a ne kroz jedan *hadīth* koji *mudžrimi* (zločinci) nevjernici prenose i navode u podršku sebi, kao da Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, nije rekao ništa drugo mimo toga i da nije izgovorio ništa mimo toga.

Oni kažu da je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao: ***"Ko god kaže "Lā ilāhe illAllāh" – ući će u džennet."***

Prema ovome, svako ko ovo kaže je, po njima, smatran muslimanom i smatran stanovnikom *dženneta*. Poput ovoga, oni svoja lažna vjerovanja grade na jednom *hadīthu*, bez gledanja u tumačenje onoga koji ga je izgovorio, da bi se značenje i postupci (iz *hadītha*) primjenili.

Tewhīd je, po njima, samo riječ jezikom koju čovjek kaže i nakon toga postaje musliman, bez obzira u šta vjeruje i čak i ako se ne odvoji od *širka* i *bātila* na kojem je njegov narod.

Mi njima kažemo:

Šta mislite o *hadīthu*: ***"Zaista Allāh ima devedeset i devet imena. Ko god ih nauči napamet – ući će u džennet"***? Onda je svako ko zna lijepa imena musliman, čak i ako nije rekao *"Lā ilāhe illAllāh"* i ne čini išta od islāma!

Ili da uzmemo *hadīth*: ***"Ko god zna da je Allāh njegov Gospodar, da je džennet istina da je Vatra istina i da će Allāh proživjeti one koji su u grobovima – ući će u džennet"***. Onda je svako ko ovo zna musliman, čak i ako ne dođe sa *šehādetom* u svom istinskom aspektu i čak i ako pridružuje druge kao partnere Allāhu.

Po ovome, mnogi protiv kojih se Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, borio i presudio im da su nevjernici, prema onome u šta ovi ljudi vjeruju bili su muslimani!

I (u skladu sa ovime) Ebū Tālib, amidža Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, je musliman i od stanovnikā *džienneta*! A mi punom uvjerenošću znamo da je on od stanovnikā Vatre, uprkos svemu onom što je pomagao i podržavao Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, i njegove *ashābe* i uprkos tome što je govorio: *"Tako mi Allāha, o sine moga brata, ti si na istini"*.

بَلۡ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ مَكۡرُهُمۡ وَصُدُّواْ عَنِ ٱلسَّبِيلِۗ وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنۡ هَادٖ ٣٣ لَّهُمۡ عَذَابٞ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَعَذَابُ ٱلۡأٓخِرَةِ أَشَقُّۖ وَمَا لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن وَاقٖ

"Onima koji ne vjeruju čini se lijepim spletkarenje njihovo, a zalutali su sa pravoga puta. A onome koga Allāh u zabludi ostavi nema upućivača. Oni će se u životu na ovom svijetu mučiti, ali će patnja na onom svijetu sigurno teža biti. Od Allāha ih niko neće odbraniti." [50]

Kada bi sāmo (pūko) izgovaranje *"Lā ilāhe illAllāh"* bilo dovoljno, pa zaista su Židovi i kršćani to govorili u vrijeme Allāhovog Poslanika Muhammeda, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, ali ih to nije učinilo muslimanima, zato što su oni ovim svojim izgovaranjem vjerovali da Allāh ima sina i partnera.

I zaista su *fātimijje* koji su vladali Egiptom dvije stotine godina – a Egipat je za vrijeme njihove vladavine bio zemlja *kufra* i *nifāqa* i učenjaci su se složili da su oni bili nevjernici – govorili *"Lā ilāhe illAllāh"* i klanjali *džumu-namāz* i *namāze* u *džemā'atu*, postili su, davali *zekāt* i obavljali *hadždž*!

Pa poslušaj ono što ću ti spomenuti od ispravnih *hadīthā* u kojima je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*,

---

[50] *sūra* er-Ra'd, 33. i 34. *ājet*.

razjasnio u šta poziva, da bi naučio stvarnost njegove *da'we* i njegove *'aqīde* i da bi je mogao slijediti. Možda će ti Allāh dati da budeš od ispravno upućenih, spašenih.

Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, je rekao: ***"Islām je sagrađen na pet*** (*stvari*)***: obožavati Allāha Jedinog i učiniti kufr u sve*** (*što se obožava*) ***mimo Njega..."*** – do kraja *hadītha*.

I rekao je: ***"Islam je sagrađen na pet*** (*stvari*)***: svjedočiti da nema božanstva vrijednog obožavanja mimo Allāha i da je Muhammed Allāhov Poslanik..."*** – do kraja *hadītha*.

I rekao je: ***"Naređeno mi je da se borim protiv ljudi sve dok ne kažu "Lā ilāhe illAllāh". Pa kada to kažu, onda su od mene zaštitili svoju krv i svoje imetke, osim zbog njenog prava*** (*te riječi*)***."***

I rekao je: ***"Naređeno mi je da se borim protiv ljudi sve dok ne povjeruju u mene i u ono sa čim sam došao."***

I rekao je: ***"Ko god kaže "Lā ilāhe illAllāh" i učini kufr u sve što se obožava mimo Allāha, zaštićeni su mu imetak i krv..."***

I rekao je: ***"Ko god umre, a zna da nema nikog vrijednog obožavanja mimo Allāha – ući će u džennet."***

I rekao je: ***"Ko god kaže "Lā ilāhe illAllāh"*** (*da nema nikog vrijednog da mu se čini 'ibādet osim Allāha*)***, iskreno iz svoga srca – ući će u džennet."***

I rekao je Mu'ādhu, kada ga je poslao u Jemen: ***"Ti zaista ideš onima kojima je data Knjiga. Pa neka prvo u šta ih budeš pozvao bude da posvjedoče "Lā ilāhe illAllāh" i da sam ja Allāhov Poslanik. Pa kada spoznaju Allāha*** *(povjeruju, prihvate i djeluju po tewhidu)****, onda ih obavijesti da im je Allāh zaista naredio pet namāza u danu i noći..."*** – do kraja *hadītha*.

Zastanimo na *hadīthu* Mu'ādha i pažljivo razmotrimo nešto od onoga što je u ovom *hadīthu*. Zaista ga je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, poslao narodu kome je data Knjiga, koji su bili na *šerī'atu* Musā'a i 'Isā'a, ali su ga mnogi od njih iskrivili i izmijenili uprkos tome što su govorili *"Lā ilāhe illAllāh"*. Zaista je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, razjasnio da oni nisu znali Allāha, iako su Ga znali u nekim od Njegovih svojstava, jer poznavanje Allāha ispravnim znanjem je Njegov *tewhīd* i *ikhlās* prema Njemu ili kako je On, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao; to je značenje *"Lā ilāhe illAllāh"*.

Zato, svako ko učini Allāhu partnera, ortaka, suprugu ili dijete ili traži pomoć od njega, kolje za njega, zavjetuje se njemu ili traži presudu od drugoga mimo Allāha – on ne poznaje Allāha, čak i ako zna neka od Njegovih svojstava i čak iako svojim jezikom kaže: *"Lā ilāhe illAllāh"*, baš kao što su i oni kojima je data Knjiga ovo govorili. Njihov *ma'būd* [51]

[51] onaj ko se obožava, kome se čini *'ibādet* (napomena prevodioca).

koga su oni obožavali nije Allāh, Slavljeni, zato što su oni dali neke od Njegovih svojstava drugome mimo Njega, kojima se oni pokoravaju, svojstva koja dolikuju samo Njemu, Slavljenom.

Sve dok oni ne ostvare značenje *"Lā ilāhe illAllāh"*, oni ne poznaju Allāha i nema koristi u njihovom izgovaranju *"Lā ilāhe illAllāh"* njihovim jezicima, zato što je ono što se traži – znanje toga i ostvarenje njegovog značenja i onoga što za sobom povlači.

Zaista je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, naslijedio riječ *"Lā ilāhe illAllāh"*, sa svime što ona znači, od oca poslanikā Ibrāhīma, *'alejhis-salātu wes-selām*, i od njega je naslijedio dobar primjer:

وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦٓ إِنَّنِى بَرَآءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ إِلَّا ٱلَّذِى فَطَرَنِى فَإِنَّهُۥ سَيَهْدِينِ ﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةًۢ بَاقِيَةً فِى عَقِبِهِۦ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

"A kad Ibrāhīm reče ocu svome i narodu svome: "Ja se odričem onih koje vi obožavate, osim Onoga Koji me je stvorio, On će mi na pravi put ukazati". I on riječ *tewhīda*

učini trajnom za potomstvo svoje, da bi se dozvali (vratili)**."** [52]

قَدۡ كَانَتۡ لَكُمۡ أُسۡوَةٌ حَسَنَةٞ فِيٓ إِبۡرَٰهِيمَ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥٓ إِذۡ قَالُواْ لِقَوۡمِهِمۡ إِنَّا بُرَءَٰٓؤُاْ مِنكُمۡ وَمِمَّا تَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ كَفَرۡنَا بِكُمۡ وَبَدَا بَيۡنَنَا وَبَيۡنَكُمُ ٱلۡعَدَٰوَةُ وَٱلۡبَغۡضَآءُ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤۡمِنُواْ بِٱللَّهِ وَحۡدَهُۥٓ

"Vi imate divan primjer u Ibrāhīmu i onima koji su uz njega bili kada su narodu svome rekli: "Mi se odričemo vas, a i onoga čemu *'ibādet* činite mimo Allāha! Mi smo vas odbacili (zanijekali)**, i ostaće neprijateljstvo i mržnja između nas i vas zauvijek, sve dok ne budete u Allāha Jedinog vjerovali."** [53]

Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, je zaista to glasno i jasno obznanio, javno a ne tajno. Tako su neki ljudi to čuli, a među njima je bio i 'Amr ibn el-'Ās, koji je rekao: *"Čuo sam Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, da kaže:* ***"Zaista porodica tog i tog nisu moji zaštitnici. Zaista je moj zaštitnik Allāh i iskreni vjernici".****"*

Zastajemo na značenju *berā'eta* (odricanja, oslobađanja, odbacivanja) koje je Ibrāhīm objavio javno, a Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, je to od njega naslijedio i

[52] *sūra* ez-Zukhruf, 26.-28. *ājet*.

[53] *sūra* el-Mumtehana, 4. *ājet*.

(također) objavio javno. Zato što ovo zaista uključuje značenje *kufra u taguta*, koje je Allāh nama naredio da činimo:

فَمَن يَكْفُرْ بِٱلطَّٰغُوتِ وَيُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ فَقَدِ ٱسْتَمْسَكَ بِٱلْعُرْوَةِ ٱلْوُثْقَىٰ لَا ٱنفِصَامَ لَهَا ۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

"Ko učini *kufr* u *tāgūta*, a vjeruje u Allāha – drži se za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti. A Allāh sve čuje i zna." [54]

Značenje *bera'eta* (odricanja) i njegovog obznanjivanja:

1. Oni su rekli: **"Mi se odričemo vas"**: Vi ste nevjernici, vi niste od nas, mi nismo od vas i mi nismo vaši prijatelji. Ovo nam ne zabranjuje da se prema vama odnosimo ljubazno i sa dobrotom ako se ne borite protiv nas i ne protjerujete nas iz naših domova i naselja, kao što nam ne zabranjuje da se pridružujemo roditeljima u dobru.

2. **"I od onoga čemu *'ibādet* činite mimo Allāha"**: Mi sebe čistimo od svega što vi, mimo Allāha, obožavate, od takozvanih, a lažnih božanstava, bio to kip, idol, vladari, vođe, učenjaci, ustavi, zakoni, vjere, sistemi ili vjerovanja.

[54] *sūra* el-Beqare, 256. *ājet*.

Oni su zaista otpočeli odricanjem od nevjerničkih obožavalaca (*'ābidā*) prije nego što su se odrekli onoga što oni obožavaju pored Allāha, zato što potpuni *bera'et* ne može biti ispunjen izuzev *bera'etom* od onih nevjernika koji ih obožavaju, jer da nije *'ibādeta kāfira* njima onda – oni ne bi bili *āliheh* (božanstva).

Ovo je baš kao što je došlo u drugom *ājetu*:

وَأَعۡتَزِلُكُمۡ وَمَا تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ

"I napuštam i vas i sve one koje mimo Allāha obožavate." [55]

Ovo je razlog zašto im je Allāhov Poslanik, *sallallahu 'alejhi we sellem*, rekao: **"O vi nevjernici, ja ne obožavam ono što vi obožavate, niti vi obožavate ono što ja obožavam."**

Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, je zaista otpočeo *bera'etom* (odricanjem) od njih, a onda od njihovih *āliheh* (božanstava). Potom je on njima negirao njihov *'ibādet* Allāhu, njegovom Gospodaru, i njihovu spoznaju Njega, uprkos činjenici da su oni obavljali *hadždž* i *'umru* i molili se Njemu. Ovo je zato su što *'ibādet* i obredi koje su oni obavljali bili (upućeni) bogu koji je imao partnere, dok Allāh – Kojeg je obožavao Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, i Koga mi obožavamo – nema ortaka niti partnera.

[55] *sūra* Merjem, 48. *ājet*.

3. **"Odbacili smo vas"**: Ovo znači: Mi smo vas proglasili *kāfirima*, odbacili smo i porekli ono na čemu ste vi od *širka* i *bātila* i obznanili smo Istinu koja je suprotna onome na čemu ste vi.

4. **"I ostaće neprijateljstvo i mržnja između nas i vas zauvijek, dok ne povjerujete u Allāha Jedinog"**: U ovome je obznana neprijateljstva i odvajanja, a uz sposobnost i mogućnost, i borbe protiv njih sve dok ne počnu obožavati Allāha Jedinog.

Tako muslimanski um nije miran sve dok svi ljudi ne postanu muslimani. U *hadīthu* je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao: ***"Naređeno mi je da se borim protiv ljudi sve dok ne počnu obožavati Allāha jedino i ne prestanu činiti Mu širka u bilo čemu."***

Sve što nam je sada preostalo je razjasniti da je korist *da'we* i uslovi sa kojim ona dolazi ono što odlučuje obznanu neprijateljstva i rata. Zaista je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, pozivao u tajnosti tri godine u kojima nije pokazao neprijateljstvo prema mušricima, i pored toga što je mrzio ono na čemu su oni bili od *kufra* i *bātila*. Ovo ni u kom slučaju ne znači podržavati *bātil* i njegove sljedbenike ili učestvovati u njihovom *kufru* i *širku*.

Zaista, ovo je bila *da'wa* Allāhovog Poslanika Muhammeda, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, a ne ono što neznalice-nevjernici tvrde; da je to bila riječ koju su oni rekli

svojim jezicima dok su ostajali na onom na čemu su bili od *kufra* i *bātila*, na *'ibādetu* ljudima u grobovima, obraćanju za presudu (arbitraži) drugome mimo Allāhovog zakona, pokoravanje nevjerničkim glavešinama *tāgūta* i njihovim zabluđujućim učenjacima i slijeđenjem njihovog *šejtānskog* puta i lažnih vjerovanja, i ljubav, lojalnost i podrška sljedbenika *kufra* iz svih vjera.

I nemoj biti obmanut prisustvom hiljada *minareta* ili proslavama u mjesecu *ramadāna* ili *hadždža*, zato što je Allāh rekao:

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ ٱلْحَآجِّ وَعِمَارَةَ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ

وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ وَجَٰهَدَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ لَا يَسْتَوُۥنَ عِندَ ٱللَّهِ

"Zar smatrate da je onaj koji napaja hadždžije vodom i koji vodi brigu o Časnom Hramu jednak onome koji vjeruje u Allāha i u onaj svijet i koji se bori na Allāhovom putu? Nisu oni jednaki kod Allāhom." [56]

Mušrici od stanovnikā Mekke su imali običaj da se muslimanima hvališu time da su oni *ehl Mesdžidul-Harāma*, *ehl hadždža* i *'umre* i *ehl siqājah* [57] i gostoprimstva, pa im je Allāh na to odgovorio i obavijestio nas da su oni mušrici.

---

[56] *sūra* et-Tewbe, 19. *ājet*.

[57] opskrbljivanje hadžijā vodom.

Uzvišeni je rekao:

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَن يَعْمُرُوا مَسَٰجِدَ ٱللَّهِ شَٰهِدِينَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِم بِٱلْكُفْرِ

"Mušrici nisu dostojni da Allāhove džamije održavaju, sāmi svjedočeći da su nevjernici." [58]

Tako je njihova situacija svjedočila nad njima da su *kāfiri*, a činjenice da su oni na Allāhovom najboljem mjestu ili da su oni ljudi koji održavaju Allāhovu Kuću im nisu nimalo pomogle.

Upravo kao što ljudima *namāz*, njihov post i *hadždž* ne pomažu sve dok oni čine *širk* Allāhu i sve dok sude drugim mimo Njegovog zakona i pokoravaju se drugim putevima i ustavima mimo Njegovog puta i zakona.

[58] *sūra* et-Tewbe, 17. *ājet*.

Poglavlje: ONO ČIME LJUDI ULAZE U ISLĀM I ŠTO IH ČINI MUSLIMANIMA

1. Da oni posvjedoče da nema nikoga vrijednog *'ibādeta* osim Allāha i da je Muhammed Allāhov Poslanik. Ovo znači da znaju i priznaju da niko nema pravo biti obožavan (da mu se čini *'ibādet*) osim Allāha, sa znanjem koje negira neznanje u svom značenju. Tako nema opravdanja za onoga koji je neznalica o Allāhovom *tewhīdu*. Također, sa potvrđivanjem toga i uvjerenjem u to (*"Lā ilāhe illAllāh"*), uvjerenjem koje negira sumnju i nesigurnost.

Uzvišeni je rekao:

فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا۟ لَكُمْ فَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّمَآ أُنزِلَ بِعِلْمِ ٱللَّهِ وَأَن لَّآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَهَلْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ

"A ako vam se ne odazovu, onda znajte da se on objavljuje samo s Allāhovim znanjem i da nema boga osim Njega – zato muslimani postanite!" [59]

2. Da se odvoje od svega na čemu je njihov narod od *kufra* i *bātila* i da ih *protekfīre*. Također, moraju *protekfīriti* svakoga ko je zadovoljan njihovim *kufrom*, svakoga ko ih

[59] *sūra* Hūd, 14. *ājet*.

pomaže u uzdizanju njihovog *kufra* i zakona, svakoga ko se bori za njih ili ih štiti bivajući radnik u njihovim policijskim snagama i vojskama, kao i svakoga ko ih ne *tekfīri*...

Tako je značenje *"Lā ilāhe illAllāh, Muhammedun Resūlullāh"*: negirati *širk* i odreći se njega i onoga ko ga čini, i obožavanje Uzvišenog Allāha, Jedinoga, Koji nema partnera, i vjerovanje u Allāhovog Poslanika i pokoravanje njemu u onome sa čim je došao. Sve dok rob ne učini ovo – on nije musliman, a ako nije tvrdoglavi *kāfir*, onda je *kāfir*-džāhil (nevjernik-neznalica).

Stoga je *"Lā ilāhe illAllāh"* negacija i potvrda: negacija rivala i partnera, a potvrda *tewhīda* Allāhu, Uzvišenom i Jedinom.

To je potvrda er-*rubūbijjeta*; potvrda da je On Stvoritelj, Onaj Koji sve ni iz čega stvara, Onaj Koji daje život, Onaj Koji daje smrt, Opskrbitelj, Onaj Koji sve zna, Svemoćni, Pokretač svega, Onaj koji vraća u život, Mudri.

To je potvrda *el-ulūhijje el-'ubūdijje*: da se Allāhu Jedinom čini *'ibādet* kroz ono što je On propisao, odredio i razjasnio. Tako čovjek priziva jedino Allāha, moli jedino Allāha, traži pomoć jedino od Njega i zahtijeva podršku od Njega, kolje samo za Njega i samo se Njemu zavjetuje, ne traži presudu od drugog mimo Njegovog zakona i ne prihvata drugi ustav, put, sistem ili vjerovanje osim Njegovog zakona, sve vrijeme iskreno Mu ispovijedajući vjeru, pa makar to *kāfiri* mrzili.

وَمَآ أُمِرُوٓاْ إِلَّا لِيَعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ حُنَفَآءَ وَيُقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ

وَيُؤۡتُواْ ٱلزَّكَوٰةَۚ وَذَٰلِكَ دِينُ ٱلۡقَيِّمَةِ

"A naređeno im je da samo Allāhu *'ibādet* čine, da Mu iskreno, kao pravovjerni, vjeru ispovjedaju, da *namāz* obavljaju i da *zekāt* daju; a to je ispravna vjera." [60]

Također, to je i potvrda Allāhovih lijepih imena i svojstava, bez njihovog upoređivanja sa Njegovim stvorenjima i bez poricanja, negiranja i iskrivljavanja.

فَمَن يَكۡفُرۡ بِٱلطَّٰغُوتِ وَيُؤۡمِنۢ بِٱللَّهِ فَقَدِ ٱسۡتَمۡسَكَ بِٱلۡعُرۡوَةِ ٱلۡوُثۡقَىٰ

لَا ٱنفِصَامَ لَهَاۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

"Ko učini *kufr* u *tāgūta* i vjeruje u Allāha – drži se za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti. A Allāh sve čuje i zna." [61]

Oni koji govore *"Lā ilāhe illAllāh"* dok su u *kufru*, a to (izgovaranje) je od njihovog vjerovanja, i misle da su oni sa time muslimani – oni zaista nisu muslimani sve dok ne učine

[60] *sūra* el-Bejjine, 5. *ājet*.

[61] *sūra* el-Beqare, 256. *ājet*.

ono što ih uvodi u islām i dok ne isprave ono na čemu su od *kufra* i *bātila*.

Ali, ako uđu u islām, onda moraju sebe obavezati na izvršavanje obaveznih djela islāma i neće počiniti *kufr* osim ako ih poreknu ili odbace ili ako učine djelo o kome se *ummet* složio da ga niko ne čini osim *kāfir*.

Također, onaj koji napusti *namāz* postaje *kāfir*, bez obzira ostavio ga iz odbijanja, lijenosti ili nemara.

A od onih koji su sa sigurnošću ušli u islām i postali od njegovih pripadnikā se niko ne *tekfīri* zbog nekog grijeha koji počini, kao što su blud ili ispijanje opojnih pića, sve dok on vjeruje da je ono što čini zabranjeno.

Ali, ako vjeruje da je to dozvoljeno, nakon svog znanja da je to zabranjeno ili nakon što je bio u stanju da sazna za zabranjenost toga, onda se on *tekfīri* zbog ovoga.

ISLAM MASĀ (OBIČNIH LJUDI)

Za laika (običnog muslimana) koji ne čita niti piše je dovoljno da ima ispravno vjerovanje da je Allāh njegov Gospodar i da obožava jedino Allāha u svim svojim obredima i *'ibādetima*, da ne traži presudu od drugoga mimo Njegovog zakona i da odbaci sve što se obožava (čemu se čini *'ibādet*) pored Allāha od takozvanih, a lažnih *āliheh* (božanstava) oko sebe i da *protekfīri* one koji im čine *'ibādet*, te da ne opisuje Allāha Uzvišenog izuzev onime što On ima od potpunih svojstava i da se ustegne od opisivanja Allāha bilo kakvom mahanom ili manjkavošću.

Čovjek ne smije ni o kome presuditi kao o muslimanu, izuzev ako zna da je on musliman kao i on.

Čim je čovjek čuo za Allāhovog Poslanika Muhammeda, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, onda je njemu obavezno da vjeruje u njega i u ono sa čim je došao i da vjeruje da nema (prihvatljivog) zakona izuzev zakona sa kojim je on došao i da je obavezno primjeniti njegov zakon i suditi njime.

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا

شَرِيكَ لَهُ ۖ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ

"Reci: "Zaista moj *namāz*, i moji obredi, i moj život i moja smrt pripadaju Allāhu, Gospodaru svjetova, koji nema sudruga; to mi je naređeno i ja sam prvi musliman"." [62]

Vraćam se i ponavljam da čovjek ne ulazi u islām i ne postaje musliman (drukčije), osim ako posvjedoči da nema nikoga vrijednog *'ibādeta* izuzev Allāha i da je Muhammed, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, Allāhov Poslanik, uz sve što riječi *šehādeta* sadrže od znanja i uvjerenja o tome, koje negira neznanje i sumnju, pa stoga nema opravdanja za onoga ko je neznalica (neupoznat) u pogledu Allāhovog *tewhīda*.

Također, (čovjek ne postaje musliman, osim) potpunim priznavanjem činjenice da nema nikoga kome se uistinu smije činiti *'ibādet* osim Allāha Jedinog Koji nema partnera, u svemu što riječ *'ibādet* sadrži, od potpune predanosti, potpune potčinjenosti i pokornosti jedino Allāhu u islāmskom zakonodavstvu i *menhedžu* (metodologiji), u obredima i *'ibādetima*, u običajima i ponašanju, u ciljevima i namjerama.

Štaviše (čovjek ne postaje musliman, osim), punim i potpunim *berā'etom* i odbacivanjem svega čemu se čini *'ibādet* mimo Allāha i *tekfīrom* svakoga ko se pokorava, ko obožava i ko se potčinjava drugome mimo Allāha u bilo kojoj vrsti *'ibādeta* koja nije dozvoljena ni za koga mimo Allāha.

[62] *sūra* el-En'ām, 162. i 163. *ājet*.

Nema razlike u ovome između obreda i *'ibādeta*, propisivanja zakona i suđenja ili drugoga mimo ovoga.

Također (čovjek ne postaje musliman, osim) svjedočenjem da je Muhammed Allāhov rob i poslanik. Mi vjerujemo u njega i u ono sa čim je došao i slijedimo njegov put i njegov *menhedž*, ne inovirajući u tome niti zastranjujući od toga. Ovime iskreno tražimo jedino zadovoljstvo Allāha Jedinog, usmjeravajući vjeru za Njega jedino, makar to *kāfiri* mrzili.

Nakon ovoga nema mjesta mišljenju nijednog zagovarača – onoga koji sebe naziva muslimanom ili onoga koji obavlja neke od islāmskih obreda i vjeruje da je on od muslimanā... (što može biti uzeto u obzir ili razmatranje). Sve dok čovjek ne obavi ono što sam prethodno spomenuo, on se ne smatra muslimanom.

Svako ko ovog čovjeka [63] smatra muslimanom, on je nevjernik koji laže na Allāha i izmišlja laž na Njega, zato što u Njegovu vjeru uvodi čovjeka koji nije od nje. On ne zna Allāha ispravnim znanjem o Njemu i on ne zna islām ispravnim poznavanjem njega. Tako je ono u što on vjeruje nešto drugo mimo Allāha i vjera na kojoj je on je druga vjera mimo vjere sa kojom je došao Muhammed, *sallallāhu 'alejhi we sellem*.

[63] Tj. čovjeka koji nije ostvario islām koji je upravo opisan (napomena prevodioca).

قُلۡ هَٰذِهِۦ سَبِيلِيٓ أَدۡعُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِۚ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا۠ وَمَنِ ٱتَّبَعَنِيۖ وَسُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ

"Reci: "Ovo je put moj, ja pozivam ka Allāhu, imajući jasne dokaze, ja, i svaki onaj koji me slijedi. I neka je hvaljen Allāh, ja Njemu nikoga ne činim ravnim"." [64]

قُلۡ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحۡيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُۥۖ وَبِذَٰلِكَ أُمِرۡتُ وَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلۡمُسۡلِمِينَ

"Reci: "Zaista moj *namāz*, i moji obredi, i moj život i moja smrt pripadaju Allāhu, Gospodaru svjetova, koji nema sudruga; to mi je naređeno i ja sam prvi musliman"." [65]

[64] *sūra* Jūsuf, 108. *ājet*.

[65] *sūra* el-En'ām, 162. i 163. *ājet*.

3. ISLĀM: RIJEČ I MAČ... AQIDA I DŽIHĀD

Nakon što se *džāhilijet* raširio u svim mjestima i nakon što su zemlje *kufra* i grijeha preovladale, postala je obaveza da *džāhilijjetski* koncept značenja *džihāda* zauzme mjesto ispravnog islāmskog koncepta. Stoga su neznalice, nevjerničke *tāgūtske* vođe, da bi učvrstili svoje tronove, počeli da svakoga ko pokušava da ih svrgne optužuju raznoraznim optužbama i svim lošim stvarima, u cilju da ljudi pobjegnu od njih.

I oni su grupu neznalica učinili svojim monasima, postavili ih u *"centre za znanje i fetwe"* i dali im titule i pozicije kakve su *"šejkhul-islām"*, *"imāmul-fetwa"* i druge mimo ovih, u cilju da pripreme mase ljudi za svaki *kufr* i *bātil*, povećavajući predanost, potčinjavanje i pokornost njima.

Ovime su oni značenje islāma i njegove *'aqīde* sveli na stvari i imena za koje Allāh nije objavio nikakvog dokaza.

Tako je islām postao jednostavno riječ izgovorena jezikom, bez ikakvog značenja u tome. Riječ koja je napisana kao "vrsta vjere" u izvodima rođenih i ličnim kartama se ne mijenja, osim ako vlasnik obznani da je on prešao iz svoje vjere u drugu vjeru. Ali ovo ništa nije izmijenilo kod njih jer je nacionalizam, svakako, ono što ih okuplja.

Oni su, također, uništili *džihād* i obesmislili njegovu važnost i značenje, pa je *džihād* kod njih postao jedino braniti

mjesto svoje domovine, ili igra od igara, posao od poslova, a broj *šehīda* kod njih je postao veliki među *šehidima* časti, životā, demokratije, dužnosti i *šehīda* lopte i igara.

Ali, kada je u pitanju odbrana *'aqīde* i širenje vjere, tada **"nema prisile u vjeru"** i *"vjera je za Allāha, a domovina je za sve ljude"*. Njihovi učenjaci "islāma" počeli su da ovaj *džāhilijet* i lažna značenja puštaju u opticaj, kao da je ovo vjera i islām.

فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ يَكْتُبُونَ ٱلْكِتَـٰبَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَـٰذَا مِنْ عِندِ ٱللَّهِ لِيَشْتَرُوا۟ بِهِۦ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ فَوَيْلٌ لَّهُم مِّمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُم مِّمَّا يَكْسِبُونَ

"A teško onima koji svojim rukama pišu knjigu, a zatim govore: "Evo, ovo je od Allāha", da bi za to korist neznatnu izvukli. Pa teško njima zbog onoga što ruke njihove pišu i teško njima što na taj način zarađuju!" [66]

Nakon ovoga, kod njih nema ništa što ih sprečava da budu sluge, sljedbenici i pomagači krstaških zemalja i krstaša i nema ništa što ih sprječava da se bore pod zastavom demokratije i socijalizma, ili da budu vojnici pod zastavom

[66] *sūra* el-Beqare, 79. *ājet*.

krsta, ili da su špijuni za krstaše, ili da svoje imetke i ekonomiju nude na uslugu krstašima i njihovoj ekonomiji.

Čovjek je zaprepašten kada vidi ove ljude i njihovu tvrdnju da su muslimani, a čuje *hadīth* Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem,* u kome kaže: ***"Borite se protiv mušrika svojim imecima, svojim životima i svojim jezicima."*** Kao da im je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao: ***"Borite se za mušrike i branite mušrike svojim imecima životima i svojim jezicima"***!!!

Pa postoji li nakon ovoga ikakav *kufr* i postoji li nakon ovoga ikakav *džāhilijjet*?! Zaista je *islām* nešto mimo onoga što su ove neznalice-mušrici razumjeli, i *džihād* u islāmu je nešto mimo onoga što su ove neznalice-mušrici shvatili. Zaista je islām u riječi i sablji. Zaista je on u *'aqīdi* i *džihādu*.

A prije nego što razjasnim odnos između *'aqīde* i *džihāda*, pokušaću da razjasnim razliku između *el-džihāda* (truda, napora) i *el-qitāla* (borbe), da bismo bili u stanju shvatiti stvarnost riječi i njihova značenja. Riječ *džihād* je općenitija i obuhvatnija nego riječ *qitāl*.

Qitāl je životom i rukom ili "*džihād* rukom". "*Džihād* rukom" je odabran kao izraz za ovo zato što je ruka tā koja nosi oružje i njime se bori u ratu.

A *džihāda* može biti rukom – a to je ono na što se misli *qitālom* – a može biti i jezikom, imetkom (novcem) ili srcem.

Tako, svaki *qitāl* je *džihād*, a svaki *džihād* nije *qitāl*.

A raznovrsnošću oružja su ratovi postali mnogobrojniji, a metode raznoraznije.

Džihād u islāmu je povezan za *'aqīdu* muslimana jakom vezom. On je princip od njenih principa i on (*džihād*) je njen (*'aqīde*) mač koji je štiti i širi je, da bi Allāhovu riječ učinui svugdje uzvišenom i da se niko ne bi obožavao izuzev Allāha Jedinog, Koji nema sudruga, na čitavoj Zemlji. Pa kada *ummet* islāma napusti *džihād* kada se on desi, onda on napušta svoju *'aqīdu* i nužnost svoga postojanja, zato što nijedan narod nije napustio *džihād* na Allāhovom putu, a da mu Allāh nije dao poniženje od Njega.

Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, je rekao: ***"Kada budete poslovali sa el-'īneh*** *(vrstom kamate)****, uhvatite se za repove krava, postanete zadovoljni obrađivanjem zemlje i napustite džihād na Allāhovom putu – Allāh će vam poslati poniženje koje neće nestati sve dok se ne vratite svojoj vjeri."***

Ali kako je *džihād* protiv nevjernika vezan sa *'aqīdom*, kada većina učenjaka *fiqha* kažu da je *džihād* muslimanima *fard-kifāje*, što znači da ako neki od njih obave ono što se zahtijeva, onda obaveza spada sa ostalih?!

Kao odgovor na ovo, ja kažem: Ako je *džihād* sabljom *fard-kifāje* – ako već postoje oni koji će braniti vjeru i *'aqīdu* – onda *džihād* srca ne prestaje biti obavezan, a nakon njega nema *īmāna* ni koliko zrno gorušice, baš kao što nas je

Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, obavijestio o ovome u hadīthu koji je zabilježio Muslim u svom *"Sahīhu"*: ***"Nema nijednog poslanika koga je Allāh poslao prije mene koji nije imao učenike i ashābe koji su slijedili njegov sunnet i pokoravali se njegovim naredbama. Ali, nakon toga su došle druge generacije koje su govorile ono što nisu činile i koje su radile ono što im nije bilo naređeno. Ko god se bori protiv njih svojom rukom je vjernik. Ko god se bori protiv njih svojim jezikom je vjernik. Ko god se bori protiv njih svojim srcem je vjernik, a nema nakon ovoga od īmāna ni koliko zrno gorušice."***

A ovo je isto značenje koje je došlo u drugom *hadīthu*: ***"Ko god od vas vidi zlo neka ga promijeni svojom rukom. Ako nije u stanju onda svojim jezikom. A ako nije u stanju onda svojim srcem, a to je najslabiji vid īmāna."***

Stoga je *džihād* srcem obavezan svakom pojedinačnom muslimanu i on nikada ne prestaje biti obavezan, ni pod kojim uslovima. Stoga su srca muslimanā uvijek živa i nisu zadovoljna *bātilom* i ona uvijek rade da bi ga se otarasila, gdje god nađu priliku za ovo. A ovo je značenje "revolucije" u životu muslimana. Revolucija za njih nije na momenat ili nekoliko momenata, niti na dan ili nekoliko dana, već je umjesto toga to stanje koje uvijek obuzima njih i njihova srca. U jednom momentu ono obuhvata određeno osjećanje srca, a to je najslabiji *īmān*, i obuhvata ustrojstvo (pridržavanje pravila) zajednice ili pojedinca u drugom momentu vremena,

kada su moć i sredstva ruke i jezika ostvarena. Kada *džihād* srca nestane onda nestaje i *īmān* u srcu.

Ibn Hadžer je u *"Fethul-Bāriju"* (6/38) rekao: *"Kategorija džihāda protiv kāfirā je fard-'ajn svakome muslimanu, bilo njegovom rukom, njegovim jezikom, njegovim imetkom i njegovim srcem."*

A da bih razjasnio značenje ovoga, ja kažem da ako musliman vidi *kāfira* da dovi ili priziva druge mimo Allāha od idola ili kaburova ili drugo mimo ovoga od kipova ili statua, kakav treba biti njegov stav prema ovome? Ako on ima mogućnost da ukloni ovaj *kufr* i *bātil* svojom rukom, a da ne prouzrokuje štetu muslimanima i njihovoj *da'wi*, onda je njemu obaveza da ukloni taj *kufr* i da ovog nevjernika pozove u *'ibādet* Allāhu Jedinom i da se prema njemu odnosi na način koji on zaslužuje. A ako ne uradi ono što je u stanju, onda je on griješnik.

Ali ako on ne posjeduje mogućnost da ukloni ovaj *kufr* svojom rukom, onda mu je obaveza da ga odbaci svojim jezikom. A ovo je poput onoga što se desilo Allāhovom Vjerovjesniku, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, na početku njegove *da'we*. Zaista je on klanjao kod Ka'be dok je u njoj i oko nje bilo više od tri stotine i šezdeset kipova kojima su upućivane dove mimo Allāha, koje on nije bio u stanju da ukloni, izuzev nakon dvadeset i jedne godine svoje *da'we* pri osvojenju Mekke.

Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, ih za vrijeme prve tri godine svoje *da'we* nije čak ni odbacio svojim jezikom, kada je pozivao u tajnosti.

Ali, odbacivanje srcem nikada nije prestalo biti obavezno i ko god ne odbaci *kufr* svojim srcem – on nije musliman, i ovo je značenje njegovih, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, riječi: ***"...a nakon ovoga nema ni koliko zrno gorušice īmāna."***

Kada je *īmān* nekih šezdeset ili sedamdeset ogranaka, kao što je rekao Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, onda zaista *īmān* nestaje i u potpunosti se gasi u srcu kada srce ne odbaci ono što negira i anulira najviši ogranak *īmāna* – *tewhīd* i riječ *"Lā ilāhe illAllāh"*. Ali, *īmān* neće potpuno nestati iz srca ako srce ne odbaci ono što je mimo (manje od) ovoga, od onoga što se suprotstavlja drugim (preostalim) ograncima *īmāna*, kao što je bacanje štete na put, sve dok on ovo smatra zabranjenim sebi. Ovo je također od djelā srca.

U vezi ovoga nalazite da je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao: ***"Ko god umre, a da se nije borio ili nije podsticao svoju dušu na borbu – umire sa ogrankom licemjerstva."***

Kako je onda sa onim koji umre dok je u stanju da obavi *džihād* i borbu, a nikada nije obavio *džihād*?! A kako je sa onim koji umire sprečavajući ljude od *džihāda* na Allāhovom putu i od pozivanja u njega?!

Ovo je uvijek stanje čovjeka muslimana. Zaista on nikada nije zadovoljan da *bātil* nadjačava i postaje superioran, već umjesto toga on uvijek iskorištava priliku, jednu nakon druge, da se otarasi *bātila* i njegovih sljedbenika, sve vrijeme imajući pred svojim očima korist za islām i muslimane.

Ovo je način na koji je *džihād* povezan sa *'aqīdom* muslimana, a *džihād* srca – koji je *fard-'ajn* svakom muslimanu, muškom i ženskom – nikada njima ne prestaje biti obavezan.

Prenešeno je u *"Sahīhu"* od Enesa, *radijallāhu 'anhu*, da je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao: ***"Borite se protiv mušrika svojim imecima, svojim životima i svojim jezicima."***

Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, nije naredio pokoravanje *kufru* i *kāfirima*, niti potčinjavanje njima niti oslanjanje na njih. Naprotiv, on je naredio borbu protiv njih i neostavljanje njih na miru sve dok ne povjeruju u njega i ono sa čim je on došao. Sve dok ovo ne može biti nađeno – ni na jednom pedlju Allāhove Zemlje – ko god ne obožava Allāha Jedinog i ne vjeruje u ono sa čim je Muhammed, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, došao, onda je *džihād* trajan sve do Sudnjeg dana.

Ovo je ono sa čim je došao Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, kada je u *sahīh-hadīthu* rekao: ***"Poslat sam sa sabljom prije Sudnjega dana da bi se obožavao Allāh***

Jedini, Koji sudruga nema. Moja opskrba je u sjeni moga koplja. A poniženje i sramota su određeni onome koji se suprotstavi mojoj naredbi."

Zaista je *džihād* osnovni zadatak muslimana, a ono što je ispod toga to su stvari koje podržavaju *džihād* u cilju širenja vjere i uzdizanja njene zastave, svako u skladu sa svojim mogućnostima.

وَقَـٰتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ ٱلدِّينُ لِلَّهِ

"I borite se protiv njih sve dok *fitne* (*širka*) **ne nestane i dok vjera ne bude samo za Allāha."** [67]

Ovo je razlog zašto je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, grupu ljudi na istini koji su *dhāhir* (nadmoćni) u vjeri u vremenima *gurbetluka*, otuđenja i *kufra* opisao kao borbenu grupu koja se bori na Allāhovom putu protiv sljedbenika *kufra* i *bātila*. On ih nije opisao nijednim drugim opisom nego borbom i time da su oni *dhāhir* na istini.

Također, kada je on bio upitan o pridržavanju za istinu u vremenima *fitne* on, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, je odgovorio u jednom *hadīthu*: ***"...Knjigom i sunnetom"***, a u drugom hadīthu: ***"...sabljom"***.

A kada se čovjek vrati na *sīru* (životopis) Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, u njoj će naći sasvim

[67] *sūra* el-Beqare, 193. *ājet*.

suprotno od onoga što ove neznalice koje čine *bātil* puštaju u opticaj.

Jer, u vremenu slabosti u kojem je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, bio uznemiren i ponižavan od mušrikā, naći ćete ga, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, kako se okreće Qurejšijjama u svojoj snazi dok je bio u Mekki i kaže im: ***"Čujte me, o skupino Qurejšijja: Tako mi Onoga u Čijoj je Ruci moja duša, došao sam vam sa klanjem*** *(smrću)"*.

On je poslanik milosti i poslanik žestoke borbe.

A u vremenu snage, nakon što su muslimani imali državu u Medīni, rekao je: ***"Naređeno mi je da se borim protiv ljudi sve dok ne povjeruju u mene i ono sa čim sam došao."***

A Allāh, Slavljeni i Uzvišeni, nije izuzeo *ehlul-kitābije* od borbe protiv njih. Uzvišeni je rekao:

قَـٰتِلُواْ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَلَا بِٱلْيَوْمِ ٱلْأَخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا

حَرَّمَ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ ٱلْحَقِّ مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ

ٱلْكِتَـٰبَ حَتَّىٰ يُعْطُواْ ٱلْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ صَـٰغِرُونَ

"Borite se protiv onih kojima je data Knjiga, a koji ne vjeruju ni u Allāha ni u onaj svijet i ne smatraju zabranjenim ono što Allāh i njegov Poslanik zabranjuju i ne ispovijedaju istinsku

vjeru – sve dok ne daju džizju (glavarinu) **iz svoje ruke, poniženi."** [68]

U pogledu *hadīthā* o grupi ljudi na istini, kojih će biti u svakom vremenu, obojica su, i el-Bukhārī i Muslim, prenijeli o tome.

Od njih su (*hadīthi*):

1. Od el-Mugīre ibn Šu'be da je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao: ***"Uvijek će postojati grupa moga ummeta, nadmoćna na istini dok ne dođe Allāhova odredba a oni su takvi."***

2. Od Thewbāna da je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao: ***"Uvijek će postojati grupa moga ummeta koji su manifestni na istini, neće im naštetiti oni koji ih napuste, dok ne dođe Allāhova naredba, a oni su ovakvi."***

3. Od Džābira ibn Semre da je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao: ***"Ova vjera će ostati čvrsta i grupa ljudi od muslimana će se boriti na njenom putu dok ne dođe Čas."***

4. Od Džābira ibn 'Abdullāha da je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao: ***"Grupa ljudi iz moga ummeta neće prestati da se bori za istinu, nadmoćni sve do Sudnjeg dana."***

[68] *sūra* et-Tewbe, 29. *ājet*.

5. Od 'Uqbe ibn 'Āmira da je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao: ***"Uvijek će postojati grupa ljudi iz moga ummeta koji će se boriti na Allāhovoj naredbi, koji će pokoravati neprijatelje, neće im naštetiti oni koji im se suprotstave, sve dok ne dođe Sudnji dan a oni su na ovome."***

Nakon ovih *hadīthā* neki ljudi pokušavaju da obeshrabre one koji brane svoju vjeru i *'aqīdu*. Oni kažu da u islāmu postoji samo *džihād* odbrane muslimanskih zemalja ako ih neprijatelj napadne i ofanzivni *džihād* borbe protiv Allāhovih neprijatelja kako bi muslimani imali moć i državu, a danas muslimani nemaju ni moć ni državu, pa moraju imati strpljenja dok ne dođe Allāhova odredba. To je kao da će se islāmska država uzdignuti bez truda i iscrpljenosti i kao da će *kāfiri* muslimanima dozvoliti da utemelje svoju državu bez imalo prigovora.

Ja na ovo kažem da je zaista rat onih muslimana koji su na Zemlji u slabom stanju od propisanih ratova u islamu, da bi se ostvarili neki privremeni ciljevi potlačenih. Nikome nije dozvoljeno prigovarati im dok oni pokušavaju da (borbom) povrate nešto od svojih otetih prava, što će ih osloboditi od poniženja i slabosti i zaštititi njihovu vjeru. Oni imaju dobar primjer u Ebū Basīru 'Utbe ibn Usajdu koji je bio vođa prvog rata potlačenih u islāmu, u onome o kome je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao: ***"Teško njegovoj majci! On bio otpočeo rat, samo da ima ljude sa sobom."*** Provjeri ovu priču u *sīri* od Ibn Hišāma.

Zaista, očuvanje *da'we* i širenje vjere ni u kom slučaju ne znači predavanje mušricima, puštajući njih da unište *da'wu* i muslimane bez ikakve odbrane ili otpora. *Ashābi* Muhammeda, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, nisu bili u stanju da klanjaju pored svete Allāhove kuće sve dok 'Umer ibnul-Khattāb nije postao musliman. A znaš li ti kakvu je snagu ispoljio 'Umer kada je stao u lice *kāfirā* Qurejša? Ibn Mes'ūd je u vezi ovoga rekao: *"Mi smo postali najponosniji ljudi od kako je 'Umer postao musliman."*

Zaista se istina neće raširiti, izuzev ako ima snagu koja je štiti, a jednoga dana će sljedbenici *kufra* i *bātila* postati svjesni da muslimani imaju moć koja će ove odagnati i da su u stanju da dočekaju dan kada će muslimani sa njima voditi na hiljade obračuna.

Ovdje razjašnjavam da oni koji su potlačeni imaju pravo da izvuku svoje pravo iz svakog izvora snage, ali to nije razlog za lažnu brzopletost ili žar koji će biti kraj života bez cilja. Umjesto toga, duboko pažljivo razmatranje, a onda mudrosti i još mudrosti korištenja svih izvora snage, dok Allāh ne dozvoli.

Ājet o kojem neznalice-mušrici brbljaju ostaje, a to su riječi Uzvišenog:

لَآ إِكۡرَاهَ فِي ٱلدِّينِ

”Nema prisile u vjeru...” [69]

Ibn Kethir je rekao u *tefsīru* (tumačenju) ovog *ājeta*: *”Jedna grupa, uključujući mnoge od učenjaka, je rekla da je ovo objavljeno u pogledu ehlul-kitābija i onih koji su ušli u njihovu vjeru prije izmjenjivanja i iskrivljavanja (njihove vjere), ako oni plate džizju. Drugi su rekli da je ovaj ājet derogiran ājetom el-qitāla (borbe) i da je obavezno pozivati sve zajednice da uđu u čistu vjeru, vjeru islāma. Pa ako iko od njih odbije da uđe u nju, a nije je proučio detaljno niti plaća džizju, onda se protiv njega bori sve dok ne bude ubijen i to je značenje prisile.”*

Također, islām je u *’aqīdi* i *džihādu*, u riječi i sablji, bez obzira šta kažu zabluđeni i griješnici, a jasna stvarnost ostaje za svakog ko ima dva oka. Stvarnost je da je onoga dana kada je islāmski *ummet* napustio svoju *’aqīdu*, njenu različitost (od drugih vjerā) i *džihād*, napustio je i opravdanje svoga postojanja.

Tako je stabilnost *ummeta* izgubljena i njegov ponos je nestao, a igra između nacija i populacijā je otpočela. Nakon ovoga je on prešao iz svjetla u tmine, iz istine u *bātil* i iz islāma u *džāhilijet* i *kufr*.

---

[69] *sūra* el-Beqare, 256. *ājet*.

Uzvišeni je rekao:

وَإِن تَتَوَلَّوْاْ يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوٓاْ أَمْثَٰلَكُم

"A ako vi glave okrenete, On će vas drugim narodom zamijeniti, koji neće biti poput vas." [70]

I rekao je:

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَن يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِۦ فَسَوْفَ يَأْتِى ٱللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُۥٓ أَذِلَّةٍ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ يُجَٰهِدُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَآئِمٍ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ ٱللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ

"O vjernici, ako neko od vas od vjere svoje otpadne, pa Allāh će sigurno mjesto njih dovesti ljude koje On voli i koji njega vole, prema vjernicima ponizne, a prema nevjernicima ponosite; oni će se na Allahovu putu boriti i neće se bojati prijekora onih koji prekorijevaju. To je Allāhova dobrota koju On daje kome hoće. A Allāh je neizmjerno dobar i sve zna." [71]

---

[70] *sūra* Muhammed, 38. *ājet*.

[71] *sūra* el-Mā'ide, 54. *ājet*.

Zaista su se vremena preokrenula, kao na dan kada je Allāh poslao Svog poslanika Muhammeda, a ono na čemu su ljudi od *džāhilijeta*, *kufra* i *bātila* zajedno sa svojim pripisivanjem islāmu i svojim izgovaranjem *"Lā ilāhe illAllāh"* nije skriveno ni od koga. Također, to da su muslimani veoma rijetki i slabi nikome nije nepoznato. Muslimanima je obaveza da koriste svaki izvor koji će im zaštiti njihovu vjeru i koji će im put njihove *da'we* učiniti bezbjednim i obaveza im je da ni u čemu ne škrtare u pogledu ovoga.

Allāh će sigurno upotpuniti Svoje svjetlo, makar to *kāfiri* mrzili.

ZABRANA UBIJANJA NEVJERNIKA NAKON ŠTO JE OTVORENO POKAZAO SVOJ ODGOVOR NA *DA'WU* ISLĀMA

Za borbu protiv *kāfira* je vezan i *hukm* (propis) zabrane borbe protiv njih ako oni otvoreno pokažu svoj odgovor na poziv islāma – islāma koji je razlog zbog koga se protiv njih bori, islāma u koji su oni pozvani – a ne na ono što oni sami misle (da je islām).

A kao što znamo, neki od *murteddā* nakon smrti Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, su vjerovali da je Allāhov Poslanik učinio Musejlemu el-Kedhdhāba svojim partnerom u poslanstvu, a neki od njih su porekli obaveznost zekāta, i uprkos ovome su i dalje mislili da su muslimani i da su na vjeri Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*.

Pa su se muslimani borili protiv njih zbog njihovog *kufra* i nisu podizali svoje ruke od njih sve dok nisu otvoreno pokazali svoj ulazak u islām iznova i sve dok nisu posvjedočili da je svako ko je od njih ubijen u ratu protiv muslimana – nevjernik i da nije musliman na vjeri Allāhovog Poslanika kao što su oni mislili i uobražavali. Pogledaj *"Skraćenu sīru"* Ibn 'AbdulWehhāba i *"Kešfuš-Šubuhāt"*.

Ako bi se danas muslimani borili protiv nevjerničkog naroda *džāhilijeta* koji izgovara *"Lā ilāhe illAllāh"* i klanja, oni ne bi trebali zadržati svoje ruke od njih sve dok oni otvoreno ne pokažu da su se povukli od onoga na čemu su od

džāhilijeta i *kufra* i dok onda ne povjeruju u Allāha Jedinog u svome *'ibādetu*, obredima, *tehākumu* (parničenju), propisivanju, *welā'*, alijansi (saradnji i potpomaganju) i podršci.

Muslim je u svome ''*Sahīhu*'' zabilježio od Miqdāda ibn el-Esweda koji je rekao: *''O Allāhov Poslaniče, šta ako kāfir koji se bori protiv mene udari sabljom po jednoj mojoj ruci i otkine je, a onda pobjegne na drvo i kaže: ''Pokorio sam se Allāhu (primio sam islam)!'' O Allāhov Poslaniče, da li da ga ubijem nakon što je ovo rekao?''* Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, je rekao: ***''Ne ubijaš ga''***.

El-Bezzār je zabilježio da je Ibn 'Abbās, rekao: *''Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je poslao vojnu ekspediciju u kojoj je bio el-Miqdād ibn el-Eswed i kada su stigli tamo, našli su da su se ti ljudi razbježali. Međutim, čovjek sa mnogo imetka je stajao i rekao: ''Ešhedu en Lā ilāhe illAllāh'', pa ipak ga je el-Miqdād pojurio i ubio ga. Tada mu je čovjek od njegovih ashābā rekao: ''Zar si ubio čovjeka koji je posvjedočio ''Lā ilāhe illAllāh''? Allāha mi, spomenuću ovo Allāhovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem.'' Kada su se vratili Allāhovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem, on je rekao:* ***''Zovite mi el-Miqdāda... O Miqdād, zar si ubio čovjeka kada je rekao: ''Lā ilāhe illAllāh?'' Šta ćeš sutra sa ''Lā ilāhe illAllāh''*** *(šta ćeš uraditi sutra kada se suočiš sa ''Lā ilāhe illAllāh'')*?'' *Allāh je onda objavio:*

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا ضَرَبۡتُمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ فَتَبَيَّنُواْ

”O vjernici, Kada u boj krenete, na Allahovu putu, sve dobro ispitajte...” [72] *– do kraja ājeta. Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je rekao Miqdādu:* ***”To je bio čovjek vjernik koji je krio svoje vjerovanje među nevjerničkim narodom, a onda je obznanio svoj īmān a ti si ga ubio, a tako si i ti krio svoj īmān u Mekki.”***

A u ovom *hadīthu* postoji nekoliko korisnih pouka:

1. Taj čovjek je bio musliman koji je krio svoj islām dok je živio među nevjerničkim narodom, baš kao što su muslimani Mekke činili kada su bili malobrojni i potlačeni. U ovome postoji razjašnjenje dozvoljenosti ovoga [73] ako musliman nije u stanju da učini *hidžru* ili da javno ispolji svoju vjeru.

2. Ako onaj koji krije svoj islām otvoreno ispolji svoju vjeru (islām) ili ako nevjernik otvoreno obznani svoje prihvatanje islāma u vrijeme borbe protiv njega, onda je zaustavljanje borbe protiv njega obavezno dok se ono što je ono što je rekao i obznanio potpuno ne razjasni.

3. Da među nevjernicima u zemljama *kufra* ima onih čije stanje nije poznato, od onih koji kriju svoj islām dok

---

[72] *sūra* en-Nisā’, 94. *ājet*.

[73] tj. boravka u nevjerničkoj sredini uz prikrivanje vjere (napomena prevodioca).

muslimani ne znaju za njih i tretiraju ih (postupaju prema njima) kao ostale *kāfire*, dok neki od njih ne pokaže svoj islām baš kao što se desilo sa el-Miqdādom.

Uzvišeni je u pogledu ovoga rekao:

وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَآءٌ مُّؤْمِنَـٰتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَن تَطَـُٔوهُمْ فَتُصِيبَكُم مِّنْهُم مَّعَرَّةٌۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ

"A da nije bilo mogućnosti da ćete pobiti vjernike, muškarce i žene koje ne poznajete, pa da tako, i ne znajući, zbog njih sramotu doživite..." [74]

4. Zaista se dokaz za ispoljavanje islāma razlikuje od osobe do osobe, od vremena do vremena i od mjesta do mjesta. U vrijeme Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, od Arapā mušrikā i idolopoklonika je prihvatan i sām izraz odgovora na *da'wu* islāma izgovaranjem *"Lā ilāhe illAllāh"*, dok ovo nije bilo prihvatano od *ehlul-kitābija* zato što su oni običavali to govoriti usred činjenja svoga *kufra*. Također, *ashābi* nisu prihvatali izgovaranje *šehādeta* od *murteddā* niti njihovo obavljanje *namāza*, jer su oni to činili uz činjenje svoga *kufra*.

To je razlog zašto mi u naše vrijeme ne prihvatamo izgovaranje *"Lā ilāhe illAllāh"*, *namāz*, post ili *hadždž* kao

---

[74] *sūra* el-Feth, 25. *ājet*.

razlog za presuđivanje ljudima islāmom, zato što oni sve ovo čine uz činjenje svoga *širka* i *kufra*.

Mi zaista prihvatamo presuđivanje čovjeku islāmom ako on odbaci sve čemu se čini *'ibādet* mimo Allāha oko sebe i ako *protekfīri* one koji ih obožavaju, a onda obožava Allāha Jedinog koji nema partnera i vjeruje u Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, i ono sa čim je on došao.

5. Kada je *dārul-islām* (zemlja islāma) bio u el-Medīni el-Munewweri, a *dārul-kufr* (zemlja *kufra*) bio sve drugo na Zemlji mimo toga, muslimani su svakoga koga su sreli bilo gdje drugo van njihovog grada a nisu ga poznavali, smatrali *kāfirom* dok ne bi pokazao dokaz za svoj islām.

Ovime ti postaje jasno da pri borbi protiv nevjernikā i prilikom vođenja rata protiv njih, ako bilo ko od njih obznani da je od muslimanā – onih koji se bore protiv njega – i da je on na istoj *'aqīdi* kao oni, onda je obaveza ne ubiti ga sve dok njegovo stanje i stvarnost ne postanu jasni. Onda, ako je on zaista musliman – onda im je on brat, a ako nije musliman – onda se ubija kao i svi drugi *kāfiri* poput njega.

ZAKLJUČAK – IZMEĐU PROŠLOSTI I SADAŠNJOSTI

Kada je ispravna *’aqīda* nestala iz dušā, njeno mjesto je zauzelo nasljeđivanje takozvanog islāma i domovinā. Također, kada je duh odbrane islāmske *’aqīde* i rada na njenom širenju umro sa *imāmima* i vladarima, a strasti odbrane zemlje, nacionalnosti, domovine, ličnih koristi i autoriteta (vlasti) preuzeli njeno mjesto i kada vođe vode borbu o onome što je među njima i slijede svoje prohtjeve i strasti, onda je sve ovo ubrzo prouzrokovalo pad sa veoma visoke tačke koju su islām i islāmska država dostigli. Pravo razumijevanje islāma je nestalo i ljudi su počeli živjeti u snu jučerašnjice i imenā jučerašnjice, koja je zapravo postojala i bila živa u prošlosti u vremenu islamskog ponosa, kada je zastava islāma bila uzdignuta.

Zaista je to bilo vrijeme kada je ispravna islāmska *’aqīda* bila u ljudskim dušama, kada su se svi ljudi pokoravali vlasti Allāha, Njegovoj vjeri i zakonu u svim aspektima svojih životā. Ovo je bilo u prvim dobrim generacijama o kojima je Allāhov Poslanik, *sallallāhu ’alejhi we sellem*, rekao: **”Najbolja generacija je ova moja generacija, onda oni nakon njih, a onda oni nakon njih.”**

Ovo nikako ne znači da je ispravna *’aqīda* potpuno nestala i prestala postojati nakon prvih dobrih generacija. Kao što je Allāhov Poslanik, *sallallāhu ’alejhi we sellem*, rekao:

"Grupa ljudi od moga ummeta će nastaviti da se bori za istinu. Oni će biti nadmoćni sve do Sudnjeg dana."

Tokom vremena, ispravna *'aqīda* nikada nije prestala da bude prisutna i zaista se ona pojavila prisustvom grupe ljudi na istini koji su ili u slabom stanju ili se bore, ili u prisustvu vođstva istine u nekim prilikama.

Postojanjem – kroz sva ova vremena – ove grupe ljudi na istini koji su u slabom stanju, od ljudi sa ispravnom *'aqīdom* i prisustvom vođstva istine u nekim prilikama, borba između istine i *bātila* je ponekada žestoka, a u drugim vremenima blaža. Uz ovu borbu su se muslimanska društva i zemlje preokrenule u društva i države *kufra*, a nakon toga neke od njih se iznova vraćajući da budu zemlje islāma, iako neki od *kāfirā* – obmanuti nasljeđivanjem imenā – vjeruju da ovo nasljedstvo nikada nije prekinuto niti se mijenja ni pod kojim okolnostima, bez obzira kakva je *'aqīda* ovih društava i državā.

I pored činjenice da neprijatelji, sljedbenici svih različitih lažnih vjerovanja leže u busiji (zaklonu) – oni koji žele da pokore islām i muslimane – istina se razotkriva; ponekada polahko, a u drugim vremenima brzo, sve dok nije došlo do situacije u kojoj smo mi upravo sada.

Nema snage ni moći osim od Allāha.

A naša posljednja dova je: Hvala Allāhu, Gospodaru svih svjetova.

DOSADAŠNJA IZDANJA *"KELIMETUL-HAQQ"*:

- **Dokazi za obaveznost pokrivanja lica** *(Ebū Ahmed)*
- **Dokazi da je *isbāl harām*** *(Ebū Ahmed)*
- **Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti** *('AbdulQādir bin 'Abdul'Azīz)*
- **Bolest *irdžā'a*** *(grupa autora)*
- **Šta čini *"Lā ilāhe illAllāh"*, a šta ga poništava?** *(Hamid 'Alī Khān)*
- **Kome se to priviđaju *tekfīrovci* u Sandžaku i Bosni?** (''*Proglas o tekfīru*'' i odgovori na njega) *(Kelimetul-Haqq)*
- **Zalutale sekte *sūfijā* i *ši'ījā*** *(Kelimetul-Haqq)*
- **Isukana sablja na psovača Allāha, vjere i Poslanika** *(Ebū Muhammed el-Maqdisī)*
- ***Šubhe* vezane za propis demokratije u islāmu** *(grupa autora)*
- ***'Aqīda* potpomognute skupine** *('AbdulMedžīd el-Munī')*

- ***Tewhīd el-hākimijje*** *(grupa autora)*
- **Allāhova pomoć je, zaista, blizu** *(Sulejmān bin Nāsir el-'Ulwān)*
- **Demokratija je vjera** *(Ebū Muhammed el-Maqdisī)*
- **Obaveze koje je dužan spoznati svaki muslīmān i muslīmānka** *(šejhul-islām Muhammed bin 'AbdulWehhāb*
- **Ovo je ono što vam je vaš Gospodar obećao** (Reagovanje na incident u Novom Pazaru ispred Arap-džamije) *(Kelimetul-Haqq)*
- **Podučavanje najvažnijim pitanjima** *(Ahmed el-Hālidī)*
- **Može li se opravdavati neznanjem u djelima *velikog širka* i *jasnog kufra*?** *(Ebū Muhammed)*
- ***Milletu* Ibrāhīm** *(Ebū Muhammed el-Maqdisī)*
- ***'Aqīda ehlis-sunneta wel-džemā'ata*** *(Metn/tekst sedam velikih djela 'aqīde muslīmāna na jednom mjestu, u jednoj knjizi: ''Wasitijjska 'aqīda'', ''Tahāwijeva 'aqīda'', ''Kitābut-tewhīd'', ''Tri načela'', ''Otklanjanje sumnji'', ''Djela koja izvode iz vjere'' i ''Šest načela'')*
- ***Šerī'atski* hidžāb** *(Kelimetul-Haqq)*
- **Istina o Turcima Osmanlijama** *(Ebū Ahmed)*

- **Muslīmān ili *mušrik*** *(Ebū Hamza el-Afgānī)*
- **Dokazi za propis prijateljevanja sa *mušricima*** *(šejh Sulejmān bin 'Abdullāh bin Muhammed bin 'AbdulWehhāb)*
- **Biografija *imāma* Ahmeda*, rahimehullāh***
- **Uzvišena znamenitost u vrlinama Ibn Tejmijje** *(imām el-Bezzār)*
- **Osnove sunneta (*Usūlus-Sunne*)** *(imām Ahmed ibn Hanbel)*
- **Islām – savršeno potpuna vjera** *(Muhammed el-Emīn eš-Šenqītī)*
- ***Iblīsova* obmana** *(Ibnul-Džewzī)*
- **Nije musliman onaj ko ne *tekfīri* zakonodavca (propisivača zakona) mimo Gospodara svjetova** *(Ebū Hamza el-Afgānī)*
- ***Mes'ele* vezane za *kufr u tāgūta*** *(Ebū Muhammed)*
- **Laž na vjeru *er-Rahmāna* u Korkutovom prijevodu Qur'āna** *(Ebū Ahmed)*
- **Počinilac *širka* nikada ne može biti musliman** *(Ebū Hamza)*

- **Vjerovanje *imāma* el-Buhārija** *(imām el-Lālikā'ī)*
- **Dovoljnost u vjerovanju** *(Ibn Qudāme el-Maqdisī)*
- **Ovo je naša vjera** *(šejh 'Abdullāh ibn Muhammed ibn 'AbdulWehhāb)*
- **Poniznost u namāzu** *(hāfidh Ibn Redžeb el-Hanbelī)*
- **Vjerovanje četvorice *imāmā*** *(Muhammed ibn 'Abdur-Rahmān el-Humejjis)*
- **Kufrovi Organizacije Ujedinjenih Nacija i njenih zemalja članica** *(Ebū Ahmed)*
- **Putovanje ka Allāhu** *(hāfidh Ibn Redžeb el-Hanbelī)*
- **Opasnost od novotarijā** (*imam eš-Šātibī*)
- **Nevolje i iskušenja** *(imām El-'Izz bin 'AbdusSelām)*
- **Ovo je islām** *(dr. Medždī es-Suftī)*
- **Superiornost znanja prvih nad znanjem potonjih** *(hāfidh Ibn Redžeb el-Hanbelī)*